የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ። ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፣ በእንተ ሥጋዌሁ ለክርስቶስ ።

፩ በብዙኅ ነገር ወበብዙኅ መክፈልት አይድዐ እግዚ
አብሔር ለአበዊነ በነቢያቲሁ እምትካት ።

፪ ወበደኃሪስ መዋዕል ነገረነ በወልዱ ዘረሰዮ ወራሴ
ለኵሉ ወቦቱ ፈጠሮ ለኵሉ ።
፫ ዘውእቱ ብርሃነ ስብሐቲሁ ወአምሳለ አርአያሁ ዘይ
እኅዝ ኵሎ በቃለ ኃይሉ ወውእቱ በህላዌሁ ገብረ
በዘያነጽሕ ኃጢአተነ ወነበረ በየማነ ዕበዩ በሰማያት።

፬ ወተለዐለ እመላእክት በዘመጠነዝ ኅየሰ ወወረሰ ስመ
ዘየዓቢ እምአስማቲሆሙ ወይከብር ።

፭ ለመኑ እመላእክቲሁ ይቤሎ እምአመ ክነ ወልድየ
አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ፣ ወካዕበ አነ እከውኖ
አበሁ ወውእቱኒ ይከውነኒ ወልድየ ።
፮ ወአመ በአ በኵር ውስተ ዓለም ይቤ ይሰግዱ ሎቱ
ኵሎሙ መላእክተ እግዚአብሔር ።
፯ ወበእንተ መላእክቲሁ ይቤ ዘይሬስዮሙ ለመላእክ
ቲሁ መንፈሰ ወለእለ ይትለአክዎ ነደ እሳት ።
፰ ወበእንተ ወልዱሰ ይቤ መንበርከ እግዚኦ ለዓለመ
ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትከ ።

፱ አፍቀርከ ጽድቀ ወዓመፃ ጸላእከ ወበእንተዝ ቀብ
አከ እግዚአብሔር አምላክከ፣ ቅብአ ትፍሥሕት ዘይ
ኄይስ እምአለ ከማከ ።
፲ ወካዕበ ይቤ አንተ እግዚኦ አቅደምከ ሣርሮታ ለም
ድር ወግብረ እደዊከ እማንቱ ሰማያት ።

፲፩ እማንቱሰ ይትኀጐላ ወአንተሰ ትሄሉ ወኵሉ ከመ
ልብስ ይበሊ ወከመ ሞጣሕት ትጠውሞሙ ወይ
ጠወሙ ።
፲፪ አንተሰ አንተ ከመ ወዓመቲከኒ ዘኢየኀልቅ ።

፲፫ ለመኑ እመላእክቲሁ ይቤሎ እምአመ ክነ ንበር በየ
ማንየ እስከ አገብአሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ
እገሪከ ።
፲፬ አኮኑ ኵሎሙ መላእክት መንፈስ እሙንቱ ወይት
ፌነዉ ለመልእክት በእንተ እለ ሀለዎሙ ይረሱ ሕይ
ወተ ዘለዓለም ። ዘፍ ፳፬ ፯ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፣ ስለ ክርስቶስ ሰው መሆን ።

እግዚአብሔር ከቀድሞ ጀምሮ በነቢያት አድሮ በብዙ ፩
አነጋገር በብዙ ክፍል ለአባቶቻችን ተናገረ ። ዘኁል፡
፲፪ ፯፣ ሮሜ ፫ ፪፣ ፪ ጢሞ፣ ፫ ፲፫ ።
በኋላ ዘመን ግን ሁሉን ገንዘብ ባደረገለትና ሁሉን ፪
በፈጠረበት በልጁ ነገረን ። መዝ፡ ፪ ፰፡ ዮሐ፡ ፩ ፫ ።
ይኸውም የጌትነቱ መታወቂያ በመልክ በሚመስ ፫
ለው በኃያል ቃልነቱ ሁሉን የፈጠረ ነው፣ እርሱም
በራሱ ኃጢአታችንን የሚያነፃበትን ሥራ ሠራ፣ በሰ
ማያት በጌትነቱ ቀኝ ተቀመጠ ። ፪ ቆሮ፣ ፬ ፪ ።
ከመላእክትም ከፍ ከፍ አለ ይህን የሚያህል ልዕልና ፬
ከመላእክት በልጦ ከስማቸው የሚበልጥና የሚከ
ብር ስምን ገንዘብ አደረገ ። ፊል፣ ፪ ፱ ።
ከሆነ ጀምሮ ከመላእክት ወገን "አንተ ልጄ ነህ እኔ ፭
ዛሬ ወለድኩህ እኔ አባት እሆነዋለሁ እሱም ልጄ
ይሆነኛል" ማንን አለው ?። ፪ ሳሙ ፯ ፲፬፡ መዝ፣ ፪ ፯።
በኵር ወደ ዓለም በገባ ጊዜም የእግዚአብሔር መላ ፮
እክት ይሰግዱለታል አለ ። ሮሜ ፰ ፳፱ ።
ስለ መላእክቱስ መላእክትን ከነፋስ፣ የሚላኩትንም ፯
ከእሳት ነበልባል የፈጠራቸው እሱ ነው፣ ብሏል ።
ስለ ልጁ ግን እንዲህ አለ "ጌታ ሆይ! ዙፋንህ ለዘለ ፰
ዓለም ነው፣ የጌትነትህም ሥልጣን የጽድቅ በትር
ነው" ። መዝ፣ ፵፭ ፯ - ፰ ። መዝ፣ ፻፬ ፬ ።
"ጽድቅን ወደድህ ዓመፃን ጠላህ ስለዚህም እንዳንተ ፱
ካሉት የሚበልጥ የደስታን ዘይት ቀባህ" ። ኢሳ፡
፷፩ ፩ ።
ዳግመኛም እንዲህ አለ አቤቱ! ምድርን አስቀድመህ ፲
የፈጠርካት አንተ ነህ ሰማያትንም የእጆችህ ሥራ
ዎች ናቸው ። መዝ፣ ፻፪ ፳፭ - ፳፰ ።
እነሱ ያልፋሉ አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ ሁሉም ፲፩
እንደ ልብስ ያረጃል እንደ መጋረጃ ትጠቀልላቸዋ
ለህና ይጠቀለላሉ ።
አንተ ግን መቼም መች አንተ ነህ ዘመንህም የማይ ፲፪
ፈጸም ነው ። ኢሳ፡ ፴፬ ፬፤ ራእ፣ ዮሐ፣ ፮ ፲፬ ።
ከሆነ ጀምሮ ከመላእክት ወገን "ጠላቶችህን ከእግርህ ፲፫
በታች እስክ አገባለህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ" ማንን
አለው ?። መዝ፣ ፻፲ ፩ ።
መላእክት ሁሉ ረቂቃን አይደሉምን የዘለዓለም ሕይ ፲፬
ወትን ይወርሱ ዘንድ ስለ አላቸው ሰዎችስ ለአገልግ
ሎት ይላኩ የለምን ? ። ዘፍ፣ ፳፬ ፯ ።

ምዕራፍ ፪፤

ክፍል ፪፡ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ለክርስቶስ ፡፡

፩ ወበእንተ ዝንቱ ርቱዕ ንትዓቀብ ፈድፋደ እለ ሰማ
ዕነ ወኢንትሀየይ ከመ ኢንደቅ ፡፡
፪ ወሰበኒ ኮነ ቃል ዘይቤ በእንተ መላእክት እምፀንዐ
ወእምተጠየቀ ወኵሉ ዘሰምዐ ወዐለወ ወአበየ እም
ተኰነነ በርቱዕ ፡፡
፫ እፎ እንከ ናመስጥ ንሕነ አስቲተነ ዘመጠነዝ ሕይ
ወተ እንተ ቀደመት ተነግሮ በኀበ እግዚእነ ወተጠ
የቀት በኀቤነ እምኀበ እለ ሰምዑ እምኔሁ ፡፡
፬ እንዘ እግዚአብሔር ያርኢ ስምዖ ሎሙ ወያጸድቅ
ነገሮሙ በትእምርት ወበመንክር ወዘዘዚአሁ ኀይል
ብዙኅ ላዕለ እደዊሆሙ ዘከመ ከፈሎሙ መንፈስ
ቅዱስ በዘውእቱ ፈቀደ ፡፡
፭ ወአኮ ለመላእክት ዘአግረረ ዓለመ ዘይመጽእ ዘበእ
ንቲአሁ ንነግር ፡፡
፮ ወበሕቱ በከመ ስምዐ ኮነ መጽሐፍ ወይቤ ምንትኑ
ውእቱ ሰብእ ከመ ትዝክሮ ፡ ወምንትኑ እጓለ እመሕ
ያው ከመ ተሐውጾ ፡፡
፯ ሕቀ አሕፀፅኮ እመላእክቲከ ክብረ ወስብሐት ከለ
ልኮ ወሤምኮ ውስተ ኵሉ ግብረ እደዊከ ፡፡
፰ ወኵሎ አግረርከ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ወብሂለ ቃሉሰ
አግረረ ሎቱ ኵሎ እስመ አልቦ ዘኀደገ ዘኢያግረረ
ሎቱ ወይእዜሰ ኢንሬኢ ከመ ኵሎ አግረረ ሎቱ ፡፡
፱ ወዘአሕፀፆሰ ሕቀ እመላእክቲሁ ናሁ ንሬኢ ከመ
ኢየሱስ ውእቱ በእንተ ሕማመ ሞቱ ክብረ ወስብ
ሐተ ዘተከለለ እስመ በጸጋ እግዚአብሔር በእንተ
ኵሉ ጥዕሞ ለሞት ፡፡
፲ ወይደልዎ ለውእቱ ዘበእዴሁ ኵሉ ወዘአምኔሁ ኵሉ
ወብዙኃነ ውሉደ አብአ ውስተ ስብሐት መልአከ
ሕይወቶሙ ከመ ይፈጽም በሕማማት ፡፡
፲፩ እስመ ውእቱ ዘቀደሶሙ ለእሙንቱ ወለእለሂ ተቀ
ደሱ ኀቡረ እምአሐዱ ፡፡
፲፪ ወበእንተዝ ኢየኀፍር አኀውየ ብሂሎቶሙ ፡ ወይቤ
አየድዖሙ ስመከ ለአኀውየ ወበማእከለ ማኅበር እሴ
ብሐከ ፡፡
፲፫ ወካዕበ ይቤ ነየ ወአነ ወደቂቅ ዘወሀበኒ እግዚአብ
ሔር ፡ ወካዕበ ይቤ አንሰ እትዌከል በቱ ፡፡

፲፬ እስመ ደቂቅ ተሳተፉ በሥጋ ወደም ውእቱኒ ተሳተ
ፎሙ በዝንቱ ወከመ ቢጸሙ ኮነ ሎሙ ከመ በሞቱ
ይስዐሮ ለመልአከ ሞት ዘውእቱ ሰይጣን ፡፡

፲፭ ወያዕርፎሙ ለኵሎሙ እለ በፍርሀተ ሞት ተኰነኑ
በኵሉ መዋዕለ ሕይወቶሙ ወተቀንዩ ለግብርናት ፡፡

ምዕራፍ ፪ ፡፡

ክፍል ፪፡ ስለ ክርስቶስ ሕማምና ሞት ፡፡

ስለዚህም ይህን የሰማን እኛ እጅግ ልንጠነቀቅ ይገ ፩
ባናል እንዳንወድቅም ቸል አንበል ፡፡
የተናገረው ቃል ስለ መላእክትስ ቢሆን ኖሮ በፀና ፪
በተረዳ ነበር ሰምቶ የተላለፈና አልታዘዝ ያለም
በሚገባ በተቀጣ ነበር ፡፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፶፫ ፡፡
እንግዲህ እኛማ ከጌታችን ዘንድ አስቀድሞ የተነገ ፫
ረችውን ከእሱ ዘንድ ከተማሩትም በኛ ዘንድ የተረ
ዳችውን ሕይወት አቃልለን እንዴት እናመልጣለን ?፡፡
እግዚአብሔር ምስክርነቱን እያሳያቸው መንፈስ ቅዱ ፬
ስም እሱ በወደደው እንዳደላቸው መጠን በእጃቸው
በሚደረግ ተአምራትና በድንቅ ሥራ በብዙ ልዩ
ልዩ ኃይል ነገራቸውን እያስረዳላቸው ፡፡ ማር፡ ፲፮ ፳፡፡
ስላ እርሱ የምንናገርለትን የሚመጣውን ዓለም ፭
ለመላእክት ያስገዛ አይደለም ፡፡
ነገር ግን "ሰውን ታስበው ዘንድ ምንድነው ? ልትጐ ፮
በኘውስ የሰው ልጅ ምንድነው" ብሎ መጽሐፍ
እንደ መሰከረ ነው ፡፡ መዝ፡ ፰ ፭ ፡፡
ከመላእክቶችህ ጥቂት አሳነስከው ክብርን ጌትነትን ሸለ ፯
ምከው በእጆችህም ላይ ሥራ ሁሉ አሠለጠንከው ፡፡
ሁሉንም ከእግሩ በታች አድርገህ አስገዛህለት ቃሉ ፰
ሁሉን አስገዛህለት ማለቱ ግን ሳያስገዛለት የተወው
ስለሌለ ነው ፡ ዛሬ ግን ሁሉን እንዳስገዛለት አናይም ፡፡
ከመላእክት ጥቂት ያሳነሰውም ክብርንና ጌትነትን ስለ ፱
ተቀዳጀ ስለ ሕማሙና ስለ ሞቱ ኢየሱስ እንደሆነ
እነሆ እናያለን ፡፡

ሁሉ በእጁ ሳለ ሁሉ ከእሱ ለተገኘ ብዙ ልጆችን ፲
ወደ ክብር ሳገባ ለሱ ለሕይወታቸው መገኛ ሥራ
ውን በሕማማት ሊፈጽም ይገባዋል ፡ ሮሚ ፲፩ ፴፯ ፡፡
እነሱን ያከበረ እሱና የከበሩ እነሱ ባንድነት ካንድ ፲፩
ተገኝተዋልና ፡፡ ሉቃ፡ ፫ ፴፰፤ ዮሐ፡ ፲፯ ፲፱ ፡፡
ስለዚህም ወንድሞቼ ማለትን አያፍርም ፡ "ስምህን ፲፪
ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ በማኅበር መካከልም
አመሰግንሃለሁ" አለ ፡፡ መዝ፡ ፳፪ ፳፫ ፡፡
ዳግመኛም እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች ፲፫
አንድ ነን አለ፡ ዳግመኛም እኔ እምንበታለሁ አለ ፡፡
ኢሳ፡ ፰ ፲፯ - ፲፰ ፡፡
ልጆች በሥጋና በደም ተባብረዋልና እሱም ፲፬
በዚሁ ተባበራቸው እንደ ወንድማቸውም ሆነላቸው ፡
በሞቱ መልአከ ሞትን ይሽረው ዘንድ ፡ ይኸውም
ሰይጣን ነው ፡ ሮሚ ፰ ፫፤ ፪ ጢሞ፡ ፩ ፲ ፡፡
በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ ሞትን በመፍራት ተግ ፲፭
ዘው የነበሩትን ለባርነትም ተገዝተው የነበሩትን
ሁሉ ያሳርፋቸው ዘንድ ፡፡ ሉቃ፡ ፩ ፸፬፤ ገላ፡ ፬ ፲፭ ፡፡

፲፮ እስመ አኮ እመላእክት ዘነሥአ ለዘነሥአ ዘእንበለ
ዳእሙ እምዘርአ አብርሃም ።
፲፯ ወእንበይነ ዝንቱ ርቱዕ ይትመሰሎሙ ለአኀዊሁ
በኵሉ ከመ ይኩኖሙ መሐሬ ወሊቀ ክህናት ምእ
መነ ዘመንገለ እግዚአብሔር ከመ ይሥረይ ኃጢአተ
ሕዝብ ።
፲፰ እስመ በዘአመከርዎ ወአሕመምዎ ክህለ ረድኤቶሙ
ለሕሙማን ።

ምዕራፍ ፫፤

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ተስፋ መንግሥተ ሰማያት ።

፩ ወይእዜኒ አኀዊነ ቅዱሳን ወጽዉዓን እምሰማይ በጽ
ዋዔ ርእይዎ ለዝንቱ ሐዋርያክሙ ሊቀ ክህናት ዘኪ
ያሁ ትትአመኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፪ ጻድቅ ወምእመን ለዘፈነዎ በከመ ሙሴ ውእቱሂ
ላዕለ ኵሉ ቤቱ ።
፫ ወበሕቱ የዐቢ ክብሩ እምዘሙሴ ፈድፋደ በከመ
የዐቢ ክብሩ ለበዓለ ቤት እምነ ቤቱ ።
፬ እስመ ለኵሉ ቤት ሰብእ ይገብሮ ፡ ወለኵሉሰ እግዚ
አብሔር ገብሪሁ ።
፭ ወሙሴኒ ምእመን በኵሉ ቤቱ ከመ መጋቢሁ ከመ
ይኩኖ ስምዖ በኵሉ ዘነበበ ግብሮ ዘሀለወ ይዘከር
በእደሁ ።
፮ ወክርስቶስሰ ከመ ወልድ ውስተ ቤቱ ወንሕነ ውእቱ
ቤቱ እለ ኢመነ ለእመ ዐቀብነ ሞገሰነ ወምክሐነ
ጽኑሐ ተስፋነ ለዝሉፉ ።

፯ እስመ ከመዝ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ዮም ለእመ ሰማ
ዕክሙ ቃሎ ኢታዕንዑ ልበክሙ ።
፰ ከመ አመ አምረርዎ በዕለተ አመከርዎ በገዳም ።
፱ ዘአመከሩኒ አበዊክሙ ፈተኑኒ ወርእዩ ምግባርየ
አርባዓ ዓመተ ።
፲ በእንተ ዝንቱ ተቈጣዕክዎሙ ለይእቲ ትውልድ
ወእቤ ዘልፈ ይስሕት ልቦሙ ።
፲፩ ወእሙንቱሰ ኢያእመሩ ፍናውየ ፡ በከመ መሐልኩ
በመዓትየ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ ።
፲፪ ዑቁ እንከ አኀዊነ ከመ ኢይትረከብ በላዕለ አሐዱ
እምኔክሙ ልብ እኩይ ሕፁፀ ሃይማኖት ወኑፉቅ
ዘያርኅቀክሙ እምእግዚአብሔር ሕያው ።
፲፫ አላ ሕቱ ነፍሰክሙ ኵሎ አሚረ አምጣነ ሀሎ ዕለት
ውስተ ዓለም ዘይትበሀል ዮም ከመ ኢይዕናዕ
መኑሂ እምኔክሙ ውስተ ስሒት ዘኃጢአት ።

፲፬ እስመ ምስለ ክርስቶስ ክነ ለእመ አዝለፍነ ዐቂበ
ዘቀዲሙ ሥርዓተነ እስከ ፍጻሜ በዛቲ ጽድቅ ።

የነሣውን ባሕርይ ከአብርሃም ዘር እንጂ ከመላእክት ፲፮
የነሣው አይደለምና ።
ስለዚህም ወንድሞቹን በሁሉ ሊመስላቸው ይገባል ፲፯
ይቅር ባይ የሕዝብን ኃጢአት ይቅር ይል ዘንድ ከእ
ግዚአብሔር ዘንድ የታመነ ሊቀ ክህናት ይሆናቸው
ዘንድ ። ፊል ፡ ፪ ፯ ።
በተፈታተኑት መከራ በፀኑበት ገንዘብ በሽተኞችን ፲፰
መርዳትን ችሏልና ።

ም ዕ ራ ፍ ፫ ።

ክፍል ፫ ፡ መንግሥተ ሰማያትን ተስፋ ስለ ማድረግ።

አሁንም ወደ ሰማይ አጠራር የተጠራችሁ ቅዱሳን ፩
ወንድሞቻችን ! ይህን ሐዋርያችሁን የምትታመኑበት
ን ሊቀ ክህናት ኢየሱስ ክርስቶስን እዩት። ም፡ ፪ ፲፩።
ለላከው የታመነ እውነተኛ ነው ፡ እንደ ሙሴ እሱም ፪
በወገኖቹ ሁሉ የታመነ ነው ። ዘኍ፡ ፲፪ ፯ ።
ነገር ግን የባለቤት ክብሩ ከቤቱ እንደሚበልጥ ከሙ ፫
ሴም ክብር የሱ ክብር እጅግ ይበልጣል ።
ቤትን ሁሉ ሰው ይሠራዋል ፡ ለሁሉ ግን ፈጣሪው ፬
እግዚአብሔር ነው ።
ሙሴም ሹሙ እንደ መሆኑ በቤቱ ሁሉ የታመነ ነው ፭
በርሱ ቃል ይነገር ዘንድ ባለው በተናገረው ነገር
ሁሉ ምስክር ሊሆነው ።
ክርስቶስ ግን በቤቱ ውስጥ እንደ ልጅ ነው ፡ ቤቱም ፮
ያመንበት እኛ ነን ሃይማኖታችንን ምግባራችንን
ብንጠብቅ ለዘለዓለም ተስፋችን ይቈየናል ። ኤፌ፡
፪ ፳፪፤ ምዕ፡ ፮ ፲፩ ።
መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ብሏልና ፡ "ዛሬ ቃሉን ብት ፯
ሰሙ ልባችሁን አታዕኑ" ። መዝ ፺፭ ፰ - ፱ ።
በበረኻ በተፈታተኑት ቀን እንደ አሳዘኑት ጊዜ ። ፰
የፈተኑኝ አባቶቻችሁ አርባ ዘመን ፈተኑኝና ሥራ ፱
ዬን አዩ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፯ ።
ስለዚህም እሊህን ትውልድ ተቈጣኋቸው እንዲህም ፲
አልኩ ልባቸው ዘወትር ይስታል ።
እነሱ ግን ሥራዬን አላወቁም ወደ ዕረፍቴ እንዳ ፲፩
ይገቡ ተቈጥቼ እንደማልኩ አላወቁም ።
ወንድሞቻችን እንግዲህ ከእናንተ ባንዱ ላይ ስንኳ ፲፪
ሃይማኖት የጐደለው ተጠራጣሪ ከእግዚአብሔር
የሚለያችሁ ክፉ ልብ እንዳይገኝ ዕወቁ ። ምዕ፡ ፲ ፴፩።
በዓለም ዛሬ የሚባል ዕድሜአችሁ እስከ አለ ድረስ ፲፫
ዘወትር ሰውነታችሁን መርምሩ እንጂ ፡ ከእናንተ
ወገን ማንም ማን ኃጢአትን በምታመጣ ስሕተት
እንዳይያዝ ። ዘፍ፡ ፫ ፲፫ ፡ ፩ ተሰ፡ ፭ ፲፩ ።
በዚች ጽድቅ ፀንተን እስከ መጨረሻ የቀደመውን ፲፬
ትምህርታችንን አፅንተን ብንጠብቅ ከክርስቶስ ጋር
ነንና ምዕ፡ ፮ ፲፬ ።

ዕ፻ማ፫ ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ።

፲፭ እስመ ይቤ ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታፅንዑ ልበክሙ ለአምርሮቱ ።
፲፮ ወእለ መኑ እለ ሰምዑ ወአምረርዎ አኮኑ ኵሎሙ እለ ወፅኡ በእደ ሙሴ እምግብጽ ።
፲፯ ወመኑ እሙንቱ እለ ተቈጥዖሙ ዓርባዓ ዓመተ አኮኑ እለ አበሱ ወወድቀ አብድንቲሆሙ ውስተ ገዳም ።
፲፰ ወላዕለ መኑ መሐለ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍቱ ዘእንበለ ለዐላውያን ።
፲፱ ወናሁ ንሬኢ ከመ ኢክህሉ በዊአ እስመ ኢአምኑ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፬ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ቀቢጸ ተስፋ ።

፩ ንፍራህ እንከ እምእለ ሰምዑ ወኢንኅድግ ትእዛዘ ከመ ንባእ ውስተ ዕረፍቱ ፡ ወለእመ ቦ እንጋ ዘይትረክብ እምኔክሙ ውስተ ስሒት ዘልማድ ወይጸንዕ ኢይምሰሎ ዘየኀድግዎ ከመ ይባእ ውስተ ዕረፍቱ ።
፪ እስመ ስሙዓን ንሕነ ከመ ሰምዑ እልክቱ ወባሕቱ ለእልክቱሰ ኢበቍዖሙ ቃል ዘሰምዑ እስመ ኢተቶስሐ ልበሙ በሃይማኖት ምስለ እለ ሰምዑ ።
፫ ንበውእ ንሕነሰ ውስተ ዕረፍቱ እስመ አመነ ወእፎ እንከ ይቤ በከመ መሐልኩ በመዓትየ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ ወናሁ ዝንቱ ውእቱ ምግባሩ ለእግዚአብሔር ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘኮነ ።
፬ በከመ ይቤ በእንተ ሰንበት ወአዕረፈ እግዚአብሔር በዕለተ ሰንበት እምኵሉ ግብሩ ።
፭ ወካዕበ ይቤ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ ።
፮ እስመቦ ሰብእ እለ በሙ ፍኖት ከመ ይባኡ ህየ ወቀደምትሰ ሰሚዖሙ ኢቦኡ እስመ ክሕዱ ።
፯ ወእንበይነ መኑ ይብል ከማሁ ካልእ ዕለተ እምድኅረ ጕንዱይ መዋዕል በከመ ተጽሕፈ ዘቀዳሚ እስመ ይቤ ዳዊት ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታፅንዑ ልበክሙ ።
፰ ሶበሰ ሎሙ አዕረፎሙ ኢያሱ እምኢይቤ በእንተ ካልእ እምድኅረ እማንቱ መዋዕል ።
፱ ተዐውቀኬ ከመ ሀሎ ዕረፍት ኀበ ይበውኡ ሕዝበ እግዚአብሔር ቀዋሚ ዘይነብር ።
፲ እስመ ዘቦአ ውስተ ዕረፍት ናሁኬ አዕረፈ ውእቱ እምኵሉ ግብሩ በከመ አዕረፈ እግዚአብሔር እምኵሉ ግብሩ ።
፲፩ ናስተፋጥን እንከ ከመ ንባእ ውስተ ዕረፍቱ ከመ ኢንደቅ ከማሆሙ ለእሙንቱ እለ ዐለዉ ።
፲፪ እስመ ሕያው ቃለ እግዚአብሔር ወዕኑዕ ወይበልሕ እምኵሉ ሰይፍ ዘክልኤ አፉሁ ወይፈልጥ ነፍሰ እመንፈስ ወይሌሊ ሥርወ አመሌሊት ወየኀሥሥ ሕሊና ወፍትወተ ወምክረ ልብ ።

ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።

ዛሬ ቃሉን ብትሰሙ እሱን ለማሳዘን ልባችሁን አታፅኑ ብሏልና ። መዝ፡ ፺፭ ፯ ። ፲፭
ሰምተው ያሳዘኑት እነማን ናቸው ? በሙሴ መሪነት ከግብጽ የወጡት ሁሉ አይደሉምን ? ። ፲፮
አርባ ዘመን የተቈጣቸው እነማን ናቸው ? በድለው በድናቸው በምድረ በዳ ወድቆ የቀረው አይደለምን ? ዘኍል፡ ፲፬ ፳፱፤ ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲ ። ፲፯
ወደ ዕረፍቱ እንዳይገቡስ በካዱት ላይ ነው እንጂ በማን ላይ ማለ ? ። ፲፰
እነሆ አላመኑምና ለመግባት እንዳልቻሉ እናያለን ። ፲፱

ም ዕ ራ ፍ ፬ ።

ክፍል ፬ ፡ ተስፋ መቍረጥ እንደማይገባ ።

እንግዲህ ከሰሙ ሰዎች እንፍራ ወደ ዕረፍቱም እንድንገባ ትእዛዙን አንጣስ ፡ ከእናንተ ወገን በተለመደ ስሕተት የሚገኝ በዚያውም ፀንቶ የሚኖር ምናልባት እንዳለ ወደ ዕረፍቱ ይገባ ዘንድ የሚተዉት አይምሰለው ። ፩
እነሱ እንደ ሰሙ እኛም ሰምተናልና ግን ለነዚያ የሰሙት ቃል አልጠቀማቸውም ልባቸው ከሰሙት ጋር በሃይማኖት አንድ አልሆነምና ። ፪
እኛ ግን አምነናልና ወደ ዕረፍቱ እንገባለን ታድያ ወደ ዕረፍቴ እንዳይገቡ ተቈጥቼ እንደማልኩ አላወቁም ለምን አለ? ፡ እነሆ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የሆነው የእግዚአብሔር ሥራ ይህ ነው ። ምዕ፡ ፫ ፲፩። ፫
እግዚአብሔር በሰንበት ቀን ከሚሠራው ሁሉ ዐረፈ ብሎ ስለ ሰንበት እንደ ተናገረ ። ዘፍጥ፡ ፪ ፪ ። ፬
ዳግመኛም ወደ ዕረፍቴ አይገቡም አለ ። ፭
ወደዚያ ሊገቡ መንገድ የተጠረገላቸው ሰዎች ነበሩና የቀደሙት ግን ክደዋልና ሰምተው አልገቡም ። ፮
እንግዲህ እንዲሁ ከብዙ ዘመን በኋላ ሌላ ቀን ስለ ማን ተናገረ ? የቀደመው እንደተጻፈ ዳዊት ዛሬ ቃሉን ብትሰሙ ልባችሁን አታፅኑ ብሏልና ። ፯
ኢያሱ አሳርፏቸውስ ቢሆን ኖሮ ከብዙ ዘመን በኋላ ስለ ሌላ ባልተናገረም ነበር ። ዘዳግ፡ ፴፩ ፯ ። ፰
እንኪያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚገቡበት ፀንቶ የሚኖር ዕረፍት እንዳለ ታወቀ ። ፱
ወደ ዕረፍት የገባ እነሆ እሱ ከሥራው ሁሉ ዐረፈ እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ እንዳረፈ ። ራእ፡ ዮሐ፡ ፲፬ ፲፫ ። ፲
እንግዲህ እንደ ካዱት እንደነዚያ እንዳንወድቅ ወደ ዕረፍቱ እንገባ ዘንድ እንፋጠን ። ፲፩
የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ፅኑ ነውና ፡ ሁለት ልሳን ካለው ሰይፍ ይልቅ ይፈጥናልና ነፍስን ከመንፈስ ይለያልና ፡ ጅማትንም ከአካል ይለያልና ፡ ልቡና ያሰበውን የወደደውን የመከረውንም ይመረምራልና ። ፲፪

፲፫ ወአልቦ ዘተፈጥረ ዘኢኮነ ክሡተ በቅድሜሁ ወኵሉ ክሡት ወስጡሕ በቅድመ አዕይንቲሁ ወሎቱ ናወ ሥእ በእንተ ኵሉ ዘገበርነ ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ ሊቀ ካህናቲነ ክርስቶስ ።

፲፬ ወብነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘተለዐለ እምሰማያት ፣ ናፅንዕ እንከ አሚነ በቱ ።

፲፭ እስመ ኢኮነ ሊቀ ካህናቲነ ዘኢይክል ሐሚመ ለድ ካምነ ዳእሙ ምኩር በኵሉ አምሳሊነ ዘእንበለ ኃጢአት ባሕቲታ ።

፲፮ ንቅረብ እንከ በሞገስ ኀበ መንበረ ጸጋሁ ከመ ንን ሣእ ሣህሎ ወንርከብ ጸጋሁ ይኩነነ ረድኤተ ለጊዜ ምንዳቤነ ።

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፮ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ተኃርዮ ሢመት በርእስ ።

፩ እስመ ኵሉ ሊቀ ካህናት እምሰብእ ይትነሣእ ወበ እንተ ሰብእ ይሠየም ለኀበ እግዚአብሔር ከመ ያብእ ቍርባነ ወመሥዋዕተ ዘበእንተ ኃጢአት ።

፪ ወየሐምም ሕቀ ወይክል ሐሚመ ምስለ እለ ስሕቱ በዕበዶሙ ወበእንተ ዘከነ ለሊሁ ድኩመ ።

፫ ወእንበይነዝ ርቱዕ ከመ በእንተ ሕዝብ ከማሁ ለር እሱኒ ያብእ ዘበእንተ ኃጢአት ።

፬ ወአልቦ ዘይነሥእ ክብረ ለርእሱ ዘእንበለ ዘጸውዖ እግዚአብሔር ዳእሙ በከመ አሮን ።

፭ ከማሁ ክርስቶስኒ አኮ ርእሶ ዘንእደ ከመ ይኩን ሊቀ ካህናት ዳእሙ ለሊሁ ዘይቤሎ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ ።

፮ ወካዕበ ይቤ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ ለመ ልከ ጼዴቅ ።

፯ ወአመ ሀሎ በመዋዕለ ሥጋሁ ጸሎተ ወስኢለ አብአ በዐቢይ ገዓር ወአንብዕ ኀበ ዘይክል አድኅኖቶ እሞት ወሰምዖ ጽድቆ ።

፰ ወከዊኖ ወልደ አእመረ በእንተ ዘሐመ ተአዚዞ ።

፱ ወፈጺሞ ውእቱ ኮነ ዐሣዬ ሕይወት ለኵሎሙ እለ ይትኤዘዙ ሎቱ ወመድኀነ ዘለዓለም ።

ክፍል ፯ ፡ ከመ መልከ ጼዴቅ አምሳሊሁ ለክርስቶስ።

፲ ወሰመዮ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናት ዘለዓለም በከመ ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ።

፲፩ እስመ ለዝንቱሰ ዕፁብ ነገሩ ወኢይትከሀል ይፈክ ርዎ እስመ ድንዙዛነ ኮንክሙ ዕዘኒክሙ እምሰሚዕ።

፲፪ እንዘ ርቱዕ ለክሙ ትኩኑ መምህራነ በእንተ ዘጐን

ከተፈጠረውም በፊቱ የተሠወረ የለም ሁሉ በዓይኑ ፊት የተዘረጋ የተገለጠ ነው ። ስለ ሠራነውም ሥራ ሁሉ ለእሱ መልስ እንሰጣለን ። ምሳ፡ ፲፭ ፫ ። ፲፫

ክፍል ፭ ፡ ስለ አስታራቂያችን ክርስቶስ ።

ታላቅ ሊቀ ካህናት አለን ፡ እሱም ከሰማያት በላይ ፲፬
ያለ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው እን ግዲህ በእሱ ማመንን እናፅና ። ምዕ፡ ፫ ፩ ።
ሊቀ ካህናታችን ደካሞን ለሠራነው ሥራ መከራ ፲፭
መቀበልን የማይችል አይደለምና ፡ ከብቻዋ ከኃጢ አት በቀር በሁሉ እኛን በመምሰል የተፈተነ ነው እንጂ ። ምዕ፡ ፭ ፪፤ ምዕ፡ ፪ ፲፯ - ፲፰ ።
እንዲህ ከሆነ ይቅርታውን እንቀበል ዘንድ ጸጋው ፲፮
ንም እናገኝ ዘንድ በመከራችንም ጊዜ ረዳት ይሆነን ዘንድ ጸጋውን ወደሚያድልበት ዙፋኑ በባለሟልነት እንቀረብ ። ዘፀአ፡ ፳፭ ፲፯፤ መዝ፡ ፴፪ ፭ - ፯ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፮ ፡ ለሹመት በራስ መመረጥ እንደማይገባ ።

ሊቀ ካህናት ሁሉ ከሰው ይመረጣል ስለ ኃጢአትም ፩
መሥዋዕትና ቍርባንን ወደ እግዚአብሔር እንዲያ ቀርብ ስለ ሰው ይሾማል ምዕ፡ ፰ ፫ ።
ጥቂት መከራ ይቀበላል እሱ ደካማ ስለሆነ በስንፍ ፪
ናቸው ከተሳሳቱ ሰዎች ጋር መከራ ሊቀበል ይገባል።
ስለዚህም ስለ ሕዝቡ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስራ ፫
ሱም ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ማቅረብ ይገባዋል ። ዘፍጥ፡ ፱ ፯ - ፲፯ ።
ለራሱም ሥልጣንን ገንዘብ የሚያደርግ የለም እንደ ፬
አሮን ብቻ እግዚአብሔር የጠራው ነው እንጂ ።
እንዲሁ ክርስቶስም ሊቀ ካህናት ይሆን ዘንድ ራሱን ፭
ያመሰገነ አይደለም "አንተ ልጄ ነህ እኔም ዛሬ ወለድ ኩህ" ያለው እሱ እንጂ። መዝ፡ ፪ ፯ ።
ዳግመኛም እንደ መልከ ጼዴቅ ያለ ሹመት የተሾ ፮
ምክ የዓለም ካህን አንተ ነህ አለ ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፰ ።
ሥጋ ለብሶ በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜም በታላቅ ፯
ጩኸትና ዕንባ ከሞት ሊያድነው ወደሚችለው ጸሎ ትንና ምልጃን አቀረበ ፡ ልመናውንም ሰማው ።
ልጅም ቢሆን መከራ ስለ ተቀበለ መታዘዝን ዐወቀ ። ፰
እሱም መታዘዝን ፈጽሞ ለሚታዘዙለት ሁሉ ሕይወ ፱
ትን የሚያድል የዘላለምም አዳኝ ሆነ ። ሮሜ ፩ ፭ ።

ክፍል ፯ ፡ መልከ ጼዴቅ የክርስቶስ ምሳሌ እንደሆነ ።

እግዚአብሔርም እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ሹመት የዘ ፲
ላለም ሊቀ ካህናት አለው ።
የእሱስ ነገሩ ድንቅ ነው ሊመረምሩትም አይቻልም ፲፩
በጆሮአችሁ ከመስማት የደነዘዛችሁ ሁናችኋልና ።
ከመናችሁ ጀምሮ በትምህርት ላይ ስለ ቈያችሁ ፲፪

ደይክሙ እምአመ አመንክሙ ውስተ ትምህርት ወዓዲክሙ እስከ ይእዜ ትፈቅዱ ይምሀሩክሙ ቀዳሚ መጽሐፍ መቅድመ ቃሉ ለእግዚአብሔር ወትፈቅዱ ሐሊበ ይውግኡክሙ ወአኮ መብልዐ ፅኑዐ ።
፲፫ እስመ ኵሉ ዘይትወጋእ ሐሊበ ሕፃን ውእቱ ወኢየኀሥሥ ያእምር ቃለ ጽድቅ ።
፲፬ ወመብልዕሰ ፅኑዕ ለልሂቅ ውእቱ ዘይለምድ ተኃሥሦ በዘይፈልጥ ሠናየ ወእኩየ ።

ምዕራፍ ፮ ፤
ክፍል ፰ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ዳግመ ተጠምቆ ።

፩ ወበእንተ ዝንቱ ኅዲገነ ጥንተ ነገሩ ለክርስቶስ ንብጻሕ ኀበ ፍጻሜሁ ፡ ዑቁ እንከ ዳግመ መሠረተ ካልአ ኢትኅሥሡ በዘትኔስሑ እምግብር ምውት ውስተ ሐዲስ ሃይማኖት ዘእግዚአብሔር ።

፪ ወትምህርተ ጥምቀት ፡ ወሢመተ እድ ፡ ወትንሣኤ ሙታን ወኵነኔ ዘለዓለም ።

፫ ወዘንተኒ እምገበርነ ሶበ ያበውሕ እግዚአብሔር ።
፬ ወባሕቱ ኢይትከሀል እምድኅረ ነሥኡ ጥምቀተ ወጥዕሙ ጸጋሁ ዘእምሰማያት ወተሳተፉ በመንፈስ ቅዱስ ።
፭ ወጥዕሙ ቃለ እግዚአብሔር ሠናየ ወኀይለ ዓለም ዘይመጽእ ።
፮ ኢይደሉ ከመ ይደቁ የሐድስዋ ካዕበ ለንስሓሆሙ ፡ ወይስቅልዎ ሎሙ ለወልደ እግዚአብሔር ወይመንንዎ ።
፯ ምድርኒ ለእመ ሰትየት ዝናመ ዘይመጽእ ላዕሌሃ ትወልድ ሣዕረ ሠናየ ሶቤሃ ዘበእንቲአሁ ሐረስዋ ወትነሥእ በረከተ እምኀበ እግዚአብሔር ።
፰ ወእመሰ አውዕአት ሦከ ወአሜከላ ዘቅርብት ለመርገም ወደኃሪታ ለአንድዶ ።
፱ ንትአመነክሙ አኀዊነ ኅሩያን ከመ ትቅረቡ ውስተ እንተ ባቲ ሕይወት እመኒ ከመዝ ንቤለክሙ ።

፲ ዘአኮ ይዔምፅ እግዚአብሔር ከመ ይርሳዕ ምግባሪክሙ ዘቀዲሙ ወተፋቅሮተክሙ ዘአርአይክሙ በስሙ ወተልእክምዎሙ ለቅዱሳን ወትትለአኩሂ ።

፲፩ ወንፈቱሰ ኵልክሙ ከማሁ ታርእዩ ጻሕቀክሙ በዘቲ ተስፋክሙ እስከ ለዝሉፉ ።
፲፪ ከመ ኢትተክዙ ወኢትኩኑ ድንዙዛነ ወተመሰልዎሙ ለእለ በአሚን ወበትዕግሥት ወረሱ ተስፋሆሙ ።
፲፫ እግዚአብሔርኒ አመ አሰፈዎ ለአብርሃም ወአልበ ባዕድ ዘየዐቢ እምኔሁ ከመ ይምሐል በቱ መሐለ በርእሱ ።

መምህራን ልትሆኑ ሲገባችሁ ገና አስከሁን የትምህርት መጀመሪያ የእግዚአብሔርን ቃል ሊያስተምሯችሁ ትወዳላችሁ ፡ ፅኑ መብል ያይደለ ወተት ሊግቷችሁ ትወዳላችሁ ። ፩ ቆሮ ፫ ፩ - ፪ ።
ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ነውና እውነተኛውንም ነገር ሊያውቅ አይሻም ። ኤፌ ፬ ፲፬ ። ፲፫
ፅኑ መብልስ ክፉና መልካምን ለይቶ በሚያውቅ ገንዘብ መመራመርን ስለመደ ለዐዋቂ ነው ። ፲፬

ምዕራፍ ፮ ።
ክፍል ፰ ፡ ዳግመኛ መጠመቅ እንደማይገባ ።

ስለዚህም የክርስቶስን የነገሩን መጀመሪያ ትተን ወደ ፍጻሜው እንገሥግሥ ፡ እንግዲህ ዳግመኛ ሌላ መሠረት እንዳትሹ ዕወቁ ከሞተ ምግባር ተለይታችሁ ወደ አዲሱ የእግዚአብሔር ሃይማኖት በምትመለሱ ገንዘብ ። ማቴ ፬ ፲፯ ። ፩
ወደ ጥምቀት ትምህርት በአንብሮተ እድ መሾምን ትንሣኤ ሙታንን ፡ የዘለዓለም ፍርድን ወደ ማወቅ በምትመለሱ ገንዘብ አትሹ ። ዮሐ ፫ ፳፭ ። ፪
እግዚአብሔር ቢፈቅድስ ይህንንም በደረግን ነበር ። ፫
ነገር ግን ጥምቀትን ከተቀበሉ በኋላ ከሰማይ የሚሰጥ ጸጋውን ከቀመሱ በኋላ በመንፈስ ቅዱስም አንድ ከሆኑ በኋላ አይቻልም ። ምዕ ፲ ፴፪ ። ፬
መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና በኋላ የሚመጣውን የዓለምን ኃይል ከዐወቁ በኋላ ። ምዕ ፪ ፭ ። ፭
ንስሐቸውን ሊያድሷት የእግዚአብሔርን ልጅ ሊሰቅሉላቸው ሊያዋርዱላቸው ዳግመኛ ሊወድቁ አይገባም ። ምዕ ፲ ፳፱ ። ፪ ጴጥ ፪ ፳ ። ፮
ምድርም የመጣላትን ዝናም ከጠጣች ያን ጊዜ ስለ እርሱ ያረሱባትን መልካም ቡቃያ ታበቅላለች ፡ በረከትንም ከእግዚአብሔር ታገኛለች ። ፯
እሾኽና አሜከላ ብታበቅል ግን ለመረገም የቀረበች ናት ፍጻሜዋም ለመቃጠል ይሆናል ። ዘፍጥ ፫ ፲፰ ። ፰
የተመረጣችሁ ወንድሞቻችን ! ምንም እንኳ እንዲህ ብንላችሁ ሕይወት ወዳለበት ትምህርት እንድትቀርቡ እናምናችኋለን ። ፱
እግዚአብሔር የቀደመ ሥራችሁን በስሙ ያሳያችሁት ፍቅራችሁን ለቅዱሳን ያደረጋችሁትንና እንግዲህም የምታገለግሉትን አገልግሎት ይረሳ ዘንድ ግፈኛ አይደለም ። ምዕ ፲ ፴፪ - ፴፬ ። ፲
ነገር ግን ሁላችሁም በዚች ተስፋችሁ ፀንታችሁ እስከ መጨረሻ ትጋታችሁን ትገልጡ ዘንድ እንወዳለን ። ፲፩
እንዳታዝኑ ፈዛዞች አትሁኑ ፡ በሃይማኖትና በትዕግሥት ተስፋቸውን የወረሱትን ምሰሏቸው ። ም ፲፩ ፲፫ ። ፲፪
እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋውን በነገረው ጊዜ ይምልበት ዘንድ ከእሱ የሚበልጥ ሌላ ባይኖር በራሱ ማለ ። ዘፍ ፳፪ ፲፮ - ፲፯ ። ፲፫

ክፍል ፱፡ በእንተ አፅንዖ ተስፋ ።

፲፬ ወይቤ ከመ ባርኮ እባርከከ ወአስተባዝኆ አስተባ
ዝኀከ ።
፲፭ ወእምዝ ተዐጊሦ አድምዐ ተስፋሁ ።
፲፮ ወሰብእሰ ይምሕል በዘየዐቢ እምኔሁ፡ወሙዓእ ለቅ
ሥት የኀልቅ በመሐላ ።
፲፯ ወበእንተዝ ፈቀደ እግዚአብሔር ያርኢ ጽድቆ ለእለ
ይወርሱ ተስፋሁ ከመ ኢይሚጥ ምክሮ ወአጽንዖ
በመሐላ ከመ ኢይትመየጥ ።
፲፰ ወኢይትከሀል ይትሐሰው ቃለ እግዚአብሔር፡ዐቢይ
ፍሥሓ ብነ ለእለ ተማኅፀነ ወአጽናዕነ ተወክሎ በተ
ስፋነ ዘጽኑሕ ለነ ።
፲፱ እንተ ታጸንዓ ከመ መርሶ ለነፍስነ ከመ ኢታንቀ
ልቅል ።
፳ ወታበውእ ውስተ ውሣጤ መንጦላዕት፡ኀበ ቦአ
ኢየሱስ ሐዋርያነ እምቅድሜነ ሊቀ ካህናት በከመ
ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ከዊኖ ዘለዓለም ።

ምዕራፍ ፯፤

ክፍል ፲፡ ዘከመ ዐሠረ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ ።

፩ ወመልከ ጼዴቅሰ ንጉሠ ሳሌም ካህኑ ለእግዚአብ
ሔር ልዑል ውእቱ ዘመጽአ ወተራከቦ ለአብርሃም
አመ ተመይጠ እምኀበ ተቃተሎሙ ለነገሥት ወባ
ረኮ ።
፪ ወከፈሎ አብርሃም ዐሥራተ እምኵሉ፡ቀዳሚ ትር
ጓሜ ስሙ ንጉሠ ጽድቅ፡ወእምዝ ንጉሠ ሳሌም
ንጉሠ ሰላም ብሂል ።

፫ አልቦ ዘዘከረ ሎቱ አበ ወኢእመ ወአልቦ ጥንተ
ለመዋዕሊሁ ወኢማኅለቅት ለሕይወቱ በአምሳሊሁ
ለወልደ እግዚአብሔር ይነብር ክህነቱ ለዝሉፉ ።
፬ ትሬእዩኑ ዕበዮ ለዝንቱ ዘወሀቦ አብርሃም ዐሥራተ
እምኵሉ ዘይኄይስ ወርእሰሙ ለአበው ውእቱ ።

፭ ወደቂቀ ሌዊሰ ሶበ ይነሥኡ ክህነተ በሙ ሥርዓተ
ትእዛዝ እምአሪት ከመ ይንሥኡ ዐሥራተ እምሕ
ዝብ በከመ ሥርዓተ ሕጎሙ እምላዕለ አኃዊሆሙ
እለ ወፅኡ እምሐቌሁ ለአብርሃም ።
፮ ወለዘኢኮነሰ እምዘመዶሙ ወሀቦ አብርሃም ዐሥራተ
ወባረኮ ለአብርሃም ዘሎቱ ተስፋ ።

፯ ወይትዐወቅ ባሕቱ ዘእንበለ ክሕድ ከመ ዘየዐቢ
ይባርኮ ለዘይንእስ ።
፰ ወበዝየሰ ሰብእ መዋቲ ይነሥእ ዐሥራተ ወበከሐሰ
ለሊሁ ይነሥእ ዘሰማዕቱ መጽሐፍ ከመ ሕያው
ውእቱ ።

ክፍል ፱፡ ተስፋን ስለ ማፅናት ።

መባረክን እንድባርክህ ማብዛትን እንዳበዛህ ፲፬
ብሎ ማለ ።
ከዚህ በኋላ ታግሦ ተስፋውን አገኘ ። ፲፭
ሰው ግን ከእሱ በሚበልጥ ይምላል፡የክርክር መነ ፲፮
ሻውም በመሐላ ይፈጸማል ። ዘፀአ ፳፪ ፲፩ ።
ስለዚህም እግዚአብሔር ተስፋውን ለሚወርሱ ምክ ፲፯
ሩን እንደማይለውጥ እውነተኛነቱን ሊገልጥ ወደደ፡
በመሐላም አፀናው ። ዘፍጥ ፳፪ ፲፯ - ፲፯ ።
የእግዚአብሔር ቃል ሐሰት ሊሆን አይቻልም በእሱ ፲፰
ሊተማፀን ተጠብቆልን ባለው ተስፋችንም ማመንን
ላጸናን ፍጹም ደስታ አለን ።
እንዳትነዋወጥ እንደ ወደብ ሆና ልባችንን የምታፀ ፲፱
ናት ። ዘፀአ ፳፮ ፴፩ - ፴፫ ።
እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ሹመት የዘለዓለም የክህናት ፳
አለቃ ሆኖ ሐዋርያችን ኢየሱስ ከእኛ በፊት ወደ
ገባበት ውሣጤ መንጦላዕት የምታገባ ። ም ፲ ፳ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ክፍል ፲፡ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ ዐሥራት እንደሰጠ።

መልከ ጼዴቅም የሳሌም ንጉሥ የልዑል እግዚአብ ፩
ሔር ካህን ነበር፡ነገሥታቱን ወግቶ በተመለሰ ጊዜ
አብርሃምን የተቀበለው የባረከውም ነው ።
ዘፍ ፲፬ ፲፰ ። መዝ ፻፲ ፬ ።
አብርሃምም ከገንዘቡ ሁሉ ከሥር አንድ ሰጠው፡ ፪
መጀመሪያ የስሙ ትርጓሜ የጽድቅ ንጉሥ ነበር፡
ሁለተኛውም የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ
ነው ። ምዕ ፩ ፱ ። መዝ ፸፪ ፲፯ ።
አባት እናት አለው ብሎ የተናገረለት የለም ይህን ጊዜ ፫
ተወለደ፡ይህን ጊዜ ሞተ አይባልም ፡ ክህነቱ የወ
ልደ እግዚአብሔር ምሳሌ ሆኖ ለዘለዓለም ይኖራል ።
ጥንታቸው የሚሆን አብርሃም ከገንዘቡ ከሁሉ የሚ ፬
በልጠውን ከሥር አንድ የሰጠው የዚህን ካህን ክብ
ሩን ታያላችሁን? ። ዘፍ ፲፬ ፳ ።
የሌዊ ልጆች ግን ክህነትን በተቀበሉ ጊዜ ከሕዝብ ፭
ዐሥራት እንዲቀበሉ በኦሪት የታዘዘ ሥርዓት ነበር
እንደ ሕጋቸው ሥርዓት ከአብርሃም ባሕርይ ከተገኙ
ከወንድሞቻቸው ነው ። ዘዳግ ፲፬ ፳፰ - ፳፱ ።
ከወገናቸው ላልሆነ ለዚህ ግን አብርሃም ከዐሥር ፮
አንድ ሰጠው፡እሱም ተስፋ የተነገረለት አብርሃምን
ባረከው ። ዘፍ ፲፪ ፫-፲፬ ። ፲፱ ፳ ።
እንኪያስ ታላቁ ታናሹን እንደሚባርከው ያለ ጥር ፯
ጥር ይታወቃል ።
በዚህ መዋቲ ሰው አሥራትን ይቀበላል፡በወዲያ ፰
ግን ሕያው እንደሆነ መጽሐፍ የሚመሰክርለት እርሱ
ይቀበላል ።

፱ ወተብህለ በእንተ አብርሃም ከመ ወሀበ ዐሥራተ
ወሌዊ ዘይነሥእ ዐሥራተ ውእቱኒ ዐሠረ ።
፲ እስመ ዓዲሁ ሀሎ ውስተ ሐቌ አብርሃም አቡሁ
አመ ተራከበ መልከ ጼዴቅ ።
፲፩ ወእመሰ ይትፌጸም በክህነቶሙ ለሌዋውያን ዘይገ
ብሩ ለሕዝብ በከመ ተሠርዐ ፡ ለምንት እንከ ይትፈ
ቀድ ይሠየም ካልእ ካህን ዘከመ መልከ ጼዴቅ
ሢመቱ ፡ ዳእሙ ዘእምይቤ ከመ ሢመተ አሮን ።
፲፪ እስመ ሀለዋ ትፍልስ ክህነቶሙ ፡ ወእምከመሰ ፈለ
ሰት ክህነቶሙ ትፈልስ ኦሪቶሙ ።
፲፫ ወዘተብህለ በእንቲአሁ ከመዝ ተወልደ እምካልእ
ሕዝብ ዘኢዐቀበ ምሥዋዐ ግሙራ አሐዱሂ እምኔሁ ።
፲፬ ወይትዐወቅ ዝንቱ ክሡተ ከመ እምይሁዳ ወፅአ
እግዚእነ ሕዝብ ዘኢነገረ በእንቲአሁ ሙሴ ሢመተ
ክህነት ።
፲፭ ወዓዲ ፈድፋደ ያዔውቅ ዝንቱ እስመ ይቤ ይትነሣእ
ካህን በአምሳለ ክህነቱ ለመልከ ጼዴቅ ።
፲፮ ዘኢኮነ በሕገ ሥርዓት ዘሥጋ ወደም አላ በኀይለ
ሕይወት ዘኢየኀልቅ ።
፲፯ ውእቱ ሰማዕቱ ዘይቤ አንተ ውእቱ ካህን ከመ
ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ።
፲፰ እስመ ኮነ ተዋልጦ በቀዳሚ ሕግ በእንተ ድካማ ፡
እስመ አልቦቱ በቍዕ ።

፲፱ ወኢያስለጠት ወኢምንተኒ ኦሪት ፡ ወባሕቱ በአ
ተስፋ ሀየንቴሃ ዘይኄይስ እምኔሃ ፡ ወበቱ ንቀርበ
ለእግዚአብሔር ።
፳ እስመ ኢኮነ ዘእንበለ መሐላ ፡ እስመበ እለ ተሠ
ይሙ ዘእንበለ መሐላ ።
፳፩ ወለዝሰ በመሐላ ሤሞ ይቤሎ መሐለ እግዚአብሔር
ወኢይኔስሕ ከመ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ
ለመልከ ጼዴቅ ።
፳፪ ወመጠነዝ ተሠይመ ኢየሱስ ውስተ እንተ ትኄይስ
ወተዐቢ ሢመት ።
፳፫ ወእልክቱሰ ካህናት ብዙኃን እስመ ይሰዕሮሙ ሞት
ወኢያበውሖሙ ይንበሩ ።
፳፬ ወውእቱሰ ይነብር ለዓለም እስመ ኢይሰዐር ክህነቱ።
፳፭ ወይክል አድኅኖቶሙ ለዝሉፉ ለእለ ይቀርቡ ኀበ
እግዚአብሔር እንተ መንገሌሁ እስመ ለግሙራ
ሕያው ውእቱ ወይተነብል ሎሙ ።
፳፮ ዘከመዝኬ ሊቀ ካህናት ይደልወነ ጻድቅ ወየዋህ
ዘንጹሕ ወርኁቅ እምኵሉ ኃጢአት ወልዑል ውእቱ
እምሰማያት ።
፳፯ ወአልቦ ግብር ኵሎ አሚረ ከመ ሊቃነ ካህናት እለ
ያቀርቡ መሥዋዕተ ቀዲሙ በእንተ ኃጢአቶሙ
ወድኅረ በእንተ ሕዝብ ውእቱሰ ከመዝ ገብረ በም
ዕር ሦዐ ርእሶ ።

ዐሥራት እንደሰጠ ስለ አብርሃም ተነገረ ዐሥራትን ፱
የሚቀበል ሌዊ እሱ ስንኳን ዐሥራት ሰጠ ።
መልከ ጼዴቅ አብርሃምን በተገናኘው ጊዜ በአባቱ ፲
በአብርሃም ባሕርይ ነበርና ።
እንደታዘዘው ሌዋውያን ለሕዝብ በሚያደርጉት ክህ ፲፩
ነት የሚፈጸምማ ቢሆን ኖሮ ፡ ሹመቱ እንደ መልከ
ጼዴቅ ያለ ሌላ ካህን ይሾም ዘንድ እንግዲህ ለምን
ይፈለጋል? ሹመቱ እንደ አሮን የሆነ ባለ ነበረ እንጂ።
ክህነታቸው ታልፍ ዘንድ ነበራትና ክህነታቸውም ፲፪
ካለፈች ሕጋቸው ታልፋለች ።
ከሱ ወገን አንዱ ስንኳን ፈጽሞ መሠዊያውን ካልጠ ፲፫
በቀ ከሌላ ሕዝብ እንደተወለደ የተነገረለት እሱ ነው።
ጌታችን ከይሁዳ እንደ ተወለደ በግልጥ ይታወቃል ፲፬
ሙሴ ስለ እርሱ የክህነትን ነገር ካልተናገረለት
ወገን ። ዘፍጥ ፵፱ ፲ ። ኢሳ ፡ ፲፩ ፩ ። ሚክያ ፭ ፩ ።
ይልቁንም ይህ አጅግ ያስረዳል ክህነቱ እንደ መልከ ፲፭
ጼዴቅ ያለ ካህን ይነሣል ብሏልና ።
ሥጋዊ ደማዊ በሚሆን ሥርዓት ያይደለ በማይፈጸም ፲፮
በሕይወት ኃይል ነው እንጂ ። ቈ ፳፭ ፳፯ ።
እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ሹመት ተሹመህ አገልጋይ ፲፯
አንተ ነህ ያለው እሱ ምስክሩ ነው ።
በመጀመሪያዪቱ ሕግ ስለ ድካሟ ለውጥ ተደርጓል ፲፰
ጥቅም ስላልነበራትና ኦሪት ምንም ግዳጅ ስላልፈ
ጸመች ።
ነገር ግን በእሷ ፈንታ ከእሷ የሚበልጥ ተስፋ መጣ ፲፱
በርሱም ወደ እግዚአብሔር እንቀርባለን ። ቈ ፡ ፲፩ ።

ያለ መሐላ አልሆነምና ያለ መሐላ የተሾሙ አሉና ። ፳

በመሐላ የሾመውን ግን እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ፳፩
ሹመት ተሹመህ አንተ የዓለም ካህን እንደሆንክ እግ
ዚአብሔር ማለ ከማለም አይፀፀትም አለው ።
ኢየሱስ ይህን ያህል በምትበልጠዋና በከፍተኛዋ ፳፪
ሹመት ላይ ተሾመ ። ምዕ ፡ ፰ ፮ ፡ ፲፪ ፳፬ ።
እነዚያም ካህናት ብዙ ነበሩ ሞት ይሽራቸው ነበርና ፳፫
እንዲኖሩም አያሰናብታቸውም ነበርና ።
እሱ ግን ለዘለዓለም ይኖራል ክህነቱ አይሻርምና ። ፳፬
ዘወትር በእሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚቀር ፳፭
ቡትን ማዳን ይቻለዋል ፈጽሞ ሕያው ነውና ያስ
ታርቃቸዋል ። ኢሳ ፡ ፶፫ ፲፩ ። ዮሐ ፡ ፲፬ ፱ !
እንዲህ ያለ የካህናት አለቃ ይገባናል! እውነተኛ ቅን ፳፮
ከኃጢአት ሁሉ የራቀ የተለየ በልዕልና ያለ ።

አስቀድሞ ስለ ኃጢአታቸው ኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢ ፳፯
አት መሥዋዕት እንደሚያቀርቡ እንደ ሊቃነ ካህ
ናት ዘወትር ግዴታ የለበትም እሱስ እንዲህ አደረገ
አንድ ጊዜ ራሱን ሠዋ ። ዘሌዋ ፡ ፲፮ ፮ ፡ ፲፭ - ፳፬ ።

፳፰ ኦሪትሰ ሰብአ ትሠይም ሊቀ ካህናት መዋቴ፡ ወቃለ መሐላሁሰ ዘመጽአ እምድኅረ ኦሪት ሤመ ለነ ወልደ ፍጹመ ዘለዓለም ።

ምዕራፍ ፰፤

፩ እስመ ቀዳሚሁሰ ለዝንቱ ኵሉ ሊቀ ካህናቲነ ዘነበረ በየማነ መንበረ ኀይል በሰማያት ።
፪ እንዘ ይቀውም ሎሙ ለቅዱሳን በደብተራ ጽድቅ እንተ እግዚአብሔር ተከላ ወአኮ ሰብእ ።
፫ ወኵሉ ሊቀ ካህናት ይሠየም ከመ ያብእ መሥዋዕተ ወቍርባነ እስመ ግብሩ ውእቱ ከመ ያብእ ከመዝ።
፬ ሶበሁ በምድር ውእቱ እምኢኮነ ሊቀ ካህናት እስመ ሀለዉ ውስቴታ ካህናት እለ ያበውኡ መሥዋዕተ በሕገ ኦሪት ።
፭ እሙንቱ እለ ይፀመዱ ጽላሎታ ወአርአያሃ ለእንተ በሰማያት በከመ አርአዮ ለሙሴ ዘከመ ይገብራ ለይእቲ ደብተራ ፡ ወይቤሎ ዑቅ እንከ ከመ ትግበር ኵሎ ዘከመ ርኢከ በውስተ ደብር አርአያሃ ።
፮ ወይእዜሰ እንተ ትኄይስ መልእክተ አድምዐ ወለ እንተ ተዐቢ ሥርዓት ኅሩየ ኮነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወሠርዐ ተስፋ እንተ ትኄይስ ።
፯ ሶበሁ ንጽሕተ ኮነት ቀዳሚት እምኢፈቀደ ካልእተ።
፰ ወበሕቱ ኀይሰ ኪያሆሙ ይቤ ናሁ ይመጽእ መዋዕል ይቤ እግዚአብሔር ወእሠርዕ ለቤተ እስራኤል ወለቤተ ይሁዳ ሕገ ሐዲሰ ።
፱ ወአኮ ከመ ዝንቱ ሕግ ዘሠራዕኩ ለአበዊሆሙ አመ አውፃእክዎሙ እምድረ ግብጽ፡ እስመ እሙንቱኒ ኢነበሩ በሥርዓትየ ወአነኒ ተሀየይክዎሙ ይቤ እግዚአብሔር ።
፲ እስመ ዛቲ ይእቲ ሥርዓት እንተ እሠርዕ ለቤተ እስራኤል እምድኅረ እማንቱ መዋዕል ይቤ እግዚአብሔር እወዲ ሕግየ ውስተ ሕሊናሆሙ ወእጽሕፎ ውስተ ልቦሙ ወእከውኖሙ አምላኮሙ ወእሙንቱኒ ይከውኑኒ ሕዝብየ ።
፲፩ ወኢይምህር እንከ እኁ እኅዋሁ እንዘ ይብል አእምርዎ ለእግዚአብሔር እስመ ኵሎሙ የአምሩኒ ንኡሶሙ ወዐቢዮሙ ።
፲፪ ከመ እሣህሎሙ ወእሥረይ ሎሙ ኃጢአቶሙ ወኢይዜክር ሎሙ አበሳሆሙ ።
፲፫ ወብሂለ ቃሉሰ በእንተ ሐዲስ ትእዛዝ ፈቂዶ እስመ ቀዳሚት በልየት፣ ወዘሰ ይበሊ ወይረስዕ ቅሩብ ውእቱ ለሙስና ።

ኦሪት ግን የሚሞት ሰውን ሊቀ ካህናት ትሾም ፳፰
ነበር ፡ ከኦሪት በኋላ የመጣው የእግዚአብሔር የመ
ሐላ ቃሉ ግን ፍጹም ወልድን የዘለዓለም ካህን አድ
ርጎ ሾመልን ። ምዕ፡ ፭ ፩ ፪፣ ፭ ፱ ።

ምዕራፍ ፰ ።

የዚህ ሁሉ መጀመሪያው በሰማያት ኀይል ባለው ፩
ዙፋን ዕሪና የተቀመጠው ሊቀ ካህናታችን ነው ።
ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር በተከላት ድንኳን ቅዱ ፪
ሳንን እያገለገለ ። ቍ፣ ፭ ።
ሊቀ ካህናት ሁሉ መሥዋዕትንና ቍርባንን ያቀርብ ፫
ዘንድ ይሾማል እንዲህ ያቀርብ ዘንድ ሥራው ነውና ።
በምድር ቢሆን ኖሮ የክህናት አለቃ ባልሆነም ነበር ፬
በምድር በኦሪቱ ሕግ መሥዋዕት የሚያቀርቡ ክህ
ናት አሉና ።
እነሱ በሰማያት ያለችውን አርአያዋን ምሳሌዋን ፭
የሚያገለግሉ ናቸው ፡ ለሙሴ ይህችን ድንኳን እን
ዴት እንደሚሠራት አሳይቶ ሁሉን በደብረ ሲና ምሳ
ሌዋን እንዳየሀት አድርገህ እንድትሠራ ዕወቅ እንዳ
ለው ። ዘፀ፡ ፳፭ ፵፡ ቈላ፡ ፪ ፲፯ ።
ዛሬ ግን የምትበልጠውን አገልግሎት አገኘ ለታላ ፮
ቂቱ ሥርዓትም ኢየሱስ ክርስቶስ የተመረጠ ሆነ
የምትበልጠውንም ተስፋ ሠራ ። ፪ ቆሮ፣ ፫ ፮።
የፊተኛዪቱ ነውር የሌለባት ብትሆን ኖሮ ሌላዪቱን ፯
ባልፈለገም ነበር ።
ነገር ግን እነሱን ነቅፎ እንዲህ አለ እነሆ ዘመን ይመ ፰
ጣል አለ እግዚአብሔር፡ ለእስራኤልና ለይሁዳ ወገ
ኖች አዲስ ሕግ እሠራለሁ ። ኤርም፣ ፴፩ ፴፩ - ፴፬ ።
ከግብጽ ምድር በወጣኋቸው ጊዜ ለአባቶቻቸው ፱
እንደ ሠራሁላቸው እንደዚህ ያለ ሕግ አይደለም፡
እነሱም በሥርዓቴ ፀንተው አልኖሩምና እኔም ቸል
አልኋቸው አለ እግዚአብሔር ። ዘፀ፡ ፲፱ ፭ ።
እግዚአብሔር ከነዚህ ዘመናት በኋላ ለቤተ እስራ ፲
ኤል የሚሠራት ሥርዓት ይህቺ ናትና ሕጌን በልቡ
ናችሁ አሳድራለሁ በሕሊናቸውም እቀርጸዋለሁ አም
ላክ እሆናቸዋለሁ እነሱም ሕዝቤ ይሆኑኛል አለ ።

እንግዲህ እግዚአብሔርን ዕወቁት ብሎ ወንድም ፲፩
ወንድሙን አያስተምርም ትንሹም ትልቁም ሁሉም
ያውቁኛልና ። ኤርም፣ ፱ ፳፬ ።
ይቅር እላቸው ዘንድ ኃጢአታቸውንም አስተሠርይ ፲፪
ላቸው ዘንድ በደላቸውን አላስብባቸውም አለ ።
የቃሉ አነጋገር ግን ሐዲሱን ትእዛዝ ስለ ወደደ ፲፫
ነው ፡ የፊተኛዪቱ አርጅታለችና ያረጀስ ለጥፋት
የቀረበ ነው ።

ምዕራፍ ፱ ፤

፩ ወለቀዳሚትኒ ደብተራ ባቲ ሥርዓተ ምሥዋዕ ወመ
ቅደስ ።
፪ ወለቀዳሚትኒ ደብተራ እንተ ተሠርዐ ትርሢታ ባቲ
ተቅዋመ መራናት ወማእድ ወኅብስት ዘይሠርዑ ።
፫ ወይብልዋ ቅድስት ፡ ወለውሣጢትሰ ደብተራ እንተ
እምድኅረ ካልእ መንጦላዕት ይብልዋ ቅድስተ ቅዱሳን፤
፬ ወውስቴታ ማዕጠንት ዘወርቅ ወታቦትኒ እንተ ውስ
ቴታ አሪት እንተ ይከድንዋ በወርቅ ውቱረ ፡ ወው
ስቴታ መሶበ ወርቅ ዘመና ፡ ወበትረ አሮን እንተ
ሠረፀት ወጽላትኒ ዘኦሪት ።
፭ ወመልዕልታ ኪሩቤል ዘስብሐት ይጼልሉ ዲበ ምሥ
ሀል ፡ ወኢኮነ ይእዜ ጊዜሁ ከመ ንንግር በበገጹ ።
፮ ወዘከመዝ ሥርዓቱ ወትርሢቱ ወውስተ ጸናፌትሰ
ደብተራ ዘልፈ ይበውኡ ካህናት ይግበሩ ምሥዋዒ
ሆሙ ኵሎ ጊዜ ።
፯ ወውስተ ውሣጢትሰ ምዕረ በበዓመት ይበውእ ሊቀ
ካህናት ባሕቲቱ ምስለ ደም ዘያበውእ በእንተ ርእሱ
ወበእንተ ሕዝቡ በበይነ ኃጢአቶሙ ።
፰ ወከመዝ አዘዘ መንፈስ ቅዱስ እስመ ዓዲሃ ኢተሀ
ውቀት ፍኖቶሙ ለቅዱሳን በቀዳሚት ደብተራ ።
፱ ወበሕቱ አምሳለ ኮነ ለዝ መዋዕል ዝክቱ ዘበቱ
ያበውኡ ቍርባነ ወመሥዋዕተ ዘኢይክል ፈጽሞ
ለዘያቄርበ ።
፲ ወስእኑ ዘእንበለ በመባልዕት ወበዘይሰትዩ ወጥምቀ
ታት ዘዘዚአሁ እንተ ይእቲ ሕግ ዘሥጋ እስከ አመ
ይትራታዕ ዘተሠርዐ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ሐዳስ ሥርዓት ።

፲፩ ወክርስቶስሰ ዘመጽአ ከዊኖ ሊቀ ካህናት ለእንተ
ትመጽእ ሠናይት በውስተ እንተ ተዐቢ ወትኄይስ
ደብተራ እንተ ኢገብራ እደ ሰብእ ወኢኮነት በው
ስተዝ ዓለም ወአኮ በደመ ላህም ወጠሊ ዘቦአ ።
፲፪ አላ በደመ ዚአሁ ቦአ በምዕር ውስተ ቅድስት ዘለ
ዓለም ወረከበ መድኃኒተ ።
፲፫ ሶበ ደመ ላሕም ወጠሊ ወኮዕሴ ዕጐልት ያነጽሕ
እምኃጢአት ወይቄድሶሙ ሥጋሆሙ ለእለ ረኵሱ።
፲፬ እፎ እንከ ፈድፋደ ደሙ ለክርስቶስ ዘሦዐ ርእሶ
በመንፈስ ዘለዓለም ለእግዚአብሔር ዘአልቦ ነውር
ያነጽሕ ሕሊናነ እምግብር ምውት ከመ ናምልክ
ለእግዚአብሔር ሕያው ።
፲፭ ወበእንተዝ ለሐዳስ ሥርዓት ኢየሱስ ኅሩየ ኮነ ከመ

ም ዕ ራ ፍ ፱ ።

ለቀደመችቱ ድንኳንም ያገልግሎት ሥርዓትና መቅ ፩
ደስ ነበራት ።
ጌጡ ለተከናወነላት ለቀደመችቱ ድንኳንም መብራት ፪
የሚያበሩበት መቅረዝ ማእድና በላይ የተሠራ ኅብ
ስት ነበራት ። ዘፀአ፡ ፳፭ ፳፫ ፤ ፴፩ ፳፱ - ፴ ።
ቅድስት ይሏት ነበር ከሁለተኛው መጋረጃ በስተኋላ ፫
የነበረችውን የውስጠኛዪቱ ድንኳን ክፍል ግን ቅድ
ስተ ቅዱሳን ይሏት ነበር ። ዘፀአ፡ ፳፮ ፴፫ ።
በውስጧም የወርቅ ማዕጠንትና ሁለተኛዋን በወርቅ ፬
የለበጧት ሕገ ኦሪት ያለባት ታቦት ነበሩባት መናን
የያዘችው የወርቅ መሶብና የለመለመችው የአሮን
በትር ሕጉ የተጻፈባቸው ጽላትም በውስጧ ነበሩ ።
ነገር ግን የሥርዓቱን የጌጡን በየዓይነቱ እንናገር ፭
ዘንድ ዛሬ ጊዜው አይደለም ፡ ሥርዓቱ ዝግጅቱ እን
ዲህ ነበር ። ዘፀአ፡ ፳፭ ፲፯ - ፲፰ ፤ ፳፮ ፴፬ ።
ከመጀመሪያዪቱ ክፍል በየጊዜው መሥዋዕታቸውን ፮
ይሠዉ ዘንድ ካህናት ዘወትር ይገቡ ነበር፤ ዘኍ፡ ፲፰ ፫።

ከውስጠኛው ክፍል ግን የካህናቱ አለቃ ኃጢአታ ፯
ቸውን ለማስተሥረይ ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ የሚያ
ቀርብ ደም ይዞ በዓመት አንድ ጊዜ ይገባ ነበር ።
በቀደመችው ድንኳን የቅዱሳን መንገዳቸው ገና ፰
አልታወቀችምና መንፈስ ቅዱስ እንዲህ አዘዘ ።
ነገር ግን ለሚያቀርበው ሰው ግዳጅ መፈጸም የማይ ፱
ቻለውን ቍርባን መሥዋዕት ያቀርቡበት የነበረው
ያ ዘመን ለዚህ ዘመን ምሳሌ ሆነ ።
በመብላት በመጠጣት ልዩ ልዩ በሆነ ጥምቀት ድካ ፲
ሙ ይህቺውም የሥጋ ሕግ ናት ፡ የተሠራው እስኪ
ቃና ድረስ ምሳሌ ሆነ ። ዘሌዋ፡ ፲፩ ፲ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ስለ አዲሱ ሥርዓት ።

ለምትመጣዪቱ ሕግ የካህናት አለቃ ሆኖ የመጣው ፲፩
ክርስቶስ ግን የሰው እጅ ወደ አልሠራት በዚህ ዓለም
ወደማትገኘው ከፊተኛዪቱ ወደምትበልጠውና ወደ
ምትሻለው ድንኳን ገባ ። የላም የፍየል ደም ይዞ
የገባ አይደለም ። ምዕ፡ ፮ ፳ ፤ ፲ ፩ ።
በገዛ ደሙ ወደ ዘለዓለም መቅደስ ገባ እንጂ መድኃኒ ፲፪
ትነትንም ገንዘብ አደረገ ። ዘሌዋ ፡ ፲፮ ፫ - ፲፬ ። ግብ፡
ሐዋ፡ ፳፡፳፰ ።
የላምና የፍየል ደም የጊደር ስብ ከኃጢአት የሚ ፲፫
ያነፃ የረከሱትንም ሥጋቸውን የሚቀድሳቸው ከሆነ ።
ነውር የሌለበት ዘለዓለም የሚኖር መሥዋዕት አድ ፲፬
ርጎ በፈቃዱ ራሱን የሠዋ የክርስቶስ ደሙማ ሕያው
እግዚአብሔርን እናመልከው ዘንድ ሕሊናችንን
ከሞተ ግብር እንደምን በጣም ያነፃው ይሆን! ።
ስለዚህም ሞትን ቀምሶ በመጀመሪያው ሕግ የተሳሳ ፲፭

ጥዊም ሞተ ያድኅኖሙ ለእለ ስሕቱ በቀዳሚ ሥር
ዓት እለ ሎሙ አሰፈወ ወጸውዖሙ ውስተ ርስቱ
ዘለዓለም ።
፲፮ ኅበ ሀሎ ሥርዓት ግብር ይመጽእ ሞት ላዕለ ዘሠርዐ።
፲፯ ሥርዓቱሰ ለዘይመውት ጽንዕት ይእቲ እስመ ኢት
በቍዕ አመ ሕያው ውእቱ ዘሠርዓ ።
፲፰ ከማሁ ቀዳሚትኒ ዘእንበለ ደም ኢተሐደሰት
ሥርዓት ።
፲፱ ወነጊሮ ሙሴ ኵሎ ትእዛዘ ኦሪት ለኵሉ ሕዝብ ይነ
ሥእ ደመ ላሕም ወጠሊ ምስለ ማይ ወፐፒረለይ
ወቈጽለ ሁስጱ ወይነዝኃ መጽሐፈ ኦሪትኒ ወኵሎ
ሕዝበ ።
፳ ወይቤሎሙ ዝውእቱ ደመ ሕግ ዘአዘዘክሙ እግዚ
አብሔር ።
፳፩ ወይነዝኃ ደብተራሂ ወኵሎ ንዋየ ግበሪሆሙ ።
፳፪ ወዓዲ ይሬሲ ከመዝ በቅሩብ ወበደም ይነጽሕ ኵሉ
በሕገ ኦሪት ፡ ወዘእንበለ ይትነዛኃሰ ደም ኢይሠረይ።

፳፫ ወእመሰ ዝኩ ግብር ዘበእምሳለ ሰማያት በዝንቱ
ደም ይነጽሕ ፡ ውእቱሰ ዘበሰማያት መሥዋዕት ይኄ
ይስ ወየዐቢ እምዝ ።
፳፬ ወእኮ ውስተ ግብረ እደ ሰብእ ዘቦአ ኢየሱስ ኅበ
ቅድስት እንተ ተገብረት በአርአያ ጽድቅ ዘእንበለ
ውስተ ሰማይ ከመ ያስተርኢ ቅድመ ገጹ ለእግዚአ
ብሔር በእንቲአነ ።
፳፭ ወእኮ ዘልፈ ዘይሠውዕ ርእሶ ከመ ዘይገብር ሊቀ
ካህናት ወይበውእ ውስተ ቅድስተ ቅዱሳን በበዓ
መት በደመ ባዕድ ።
፳፮ ወእመ አኮሰ ብዙኃ እምተቀትለ እምፍጥረተ ዓለም፡
አላ ይእዜ ምዕረ በኅልቀተ ዓለም ሦዐ ርእሶ ከመ
ይሥዐሮ ለኃጢአት በመሥዋዕቱ ።

፳፯ ወበከመ ጽኑሕ ለሰብእ ምዕረ መዊት ወእምድኅሬሁ
ደይን ።
፳፰ ከማሁ ክርስቶስኒ ምዕረ ሦዐ ርእሶ ከመ ይኅድግ
ኃጢአቶሙ ለብዙኃን ወዳግመሰ ዘእንበለ ኃጢአት
ያስተርእዮሙ ለእለ ይሴፈውዎ ያሕይዎሙ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

፩ እስመ ጽላሎታ ይእቲ ኦሪት ለእንተ ትመጽእ ሠና
ይት እስመ ኢኮነት ለሊሃ ፡ ወበእንተ ዝንቱ አመ
ያበውኡ መሥዋዕተ ዘልፈ በኵሉ ዓመት ኢይክል
ቀሊሁ ግሙራ ፈጽሞ ለእለ ያበውእዎ ።
፪ ወእመ አኮሰ እምአዕረፉ እምዘ ይሠውዑ እስመ
ይሠሪ ሎሙ ኃጢአቶሙ ለእለ ይሠውዑ ወያነጽ
ሖሙ በምዕር ።

ቱትን ተስፋ ሰጥቶ ወደ ዘለዓለማዊ ርስቱ የጠራቸ
ውን ያድናቸው ዘንድ ኢየሱስ ለአዲሲቱ ሥርዓት
የተመረጠ ሆነ ። ፩ ጢሞ፡ ፪ ፭፡ ሮሜ ፫ ፳፭ ።
ሥርዓት ካለ ዘንድ በሠራው ላይ ሞት ግድ ይመጣል። ፲፮
የሟች ሰው ሥርዓት የፀናች ናት ፡ ሳይሞት የሠራት ፲፯
ሥራ አትጠቀምምና ።
እንዲሁ ቀድሞም ሕግ ያለ ደም አልፀናችም ። ፲፰

ሙሴ የኦሪትን ትእዛዝ ሁሉ ለሕዝቡ ተናግሮ የላምና ፲፱
የፍየል ደም ከውኃ ጋር ቀላቅሎ ወስዶ ጕንጕን
ሐርና የስሚዛ ቅጠል ነክሮ መጽሐፈ ኦሪቱንና ሕዝ
ቡን ሁሉ ይረጭ ነበር ።
እግዚአብሔር ያዘዛችሁ ሕግ የፀናበት ደም ይህ ፳
ነው ይላቸው ነበር ። ዘፀአ፡ ፳፬ ፯ ፰ ።
ድንኳኑንና የሚሠሩበትን ዕቃ ሁሉ ይረጭ ነበር ። ፳፩
ደግሞም የቀረበውን ሁሉ እንዲህ ያደርግ ነበር ፳፪
በኦሪት ሕግ ሁሉ በደም ያነፃ ነበር ደም ሳይረጭ ግን
አይሠረይም ነበር ። ዘሌዋ፡ ፲፯ ፲፩ ፤ ኤፌ፡ ፩ ፯ ።
በሰማይ ባለው አምሳል የተሠራው ይህ ሥራ በደም ፳፫
የሚያነፃ ከሆነ በሰማይ ያለው መሥዋዕትማ ከዚህ
እንደምን አይበልጥ እንደምንስ አይሻል ? ።
ኢየሱስ የሰው እጅ ሥራ ወደ ሆነችው በእውነት ፳፬
ኛው አምሳል ወደ ተሠራችው መቅደስ የገባ አይ
ደለም ፡ ስለኛ ቤዛ ሆኖ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ
ዘንድ ወደ ሰማይ ገባ እንጂ ። ፩ ዮሐ፡ ፪ ፩ ።
የካህናቱ አለቃ በያመቱ የባዕድ ደም ይዞ ወደ ቅድ ፳፭
ስተ ቅዱሳን ገብቶ ያደርገው እንደነበረው ዘወትር
ራሱን የሚሠዋ አይደለም ። ዘፀአ፡ ፴ ፲ ።
እንዲህስ ባይሆን ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ ፳፮
በሞተ ነበር ፡ ግን በመሥዋዕትነቱ ኃጢአትን ይሽራት
ዘንድ ዛሬ በዓለም ፍጻሜ አንድ ጊዜ ራሱን ሠዋ
እንጂ ። ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲፩ ።
ለሰው አንድ ጊዜ ሞት እንዲቈየው ኋላም ፍርድ ፳፯
እንደሚጠብቀው ። ዘፍጥ፡ ፫ ፲፱ ።
እንዲሁ ክርስቶስም የብዙዎችን ኃጢአት ያስተሠ ፳፰
ርይ ዘንድ ራሱን አንድ ጊዜ ሠዋ ፡ በኋላም ያድናቸው
ዘንድ ተስፋ ለሚያደርጉት ኃጢአታቸውን ይቅር
ብሎ ይገልጥላቸዋል ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲፪ ፤ ፩ ተሰ፡ ፩ ፲ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ኦሪት ለምትመጣው በጎይቱ ሕግ ምሳሌ ነበረች እን ፩
ጂ እሷ ራሷ አልነበረችምና ፡ ስለዚህ በያመቱ ዘወትር
መሥዋዕት በሚያቀርቡበት ጊዜ እሱ ለሚያቀርቡት
ሰዎች ግዳጅ ሊፈጽም አይችልም ነበር ።
ያስ ባይሆን ከሚሠዉት መሥዋዕት ባረፉ ነበር ለሚ ፪
ሠዉት ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸዋልና ባንድ
ጊዜም ያነጻቸው ነበርና ።

፫፻፺፮	ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ።	ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።	
፫	አላ ዳእሙ በሙ ዘይገብሩ ተዝካረ ኃጢአት በበዓመት በውእቱ መሥዋዕት ።	ነገር ግን በዚያ መሥዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አድርገው የሚያቀርቡት ነበራቸው ።	፫
፬	እስመ ኢይክል ደመ ላሕም ወጠሊ ይኅድግ ኃጢአተ ።	የላምና የፍየል ደም ኃጢአትን ሊያስተሠርይ አይችልምና ። መዝ፡ ፵ ፯ ።	፬
፭	ወበእንተዝ አመ ይመጽእ ውስተ ዓለም ይቤ መሥዋዕተ ወቍርባነ ኢፈቀድከ አላ አልበስከኒ ሥጋ ።	ስለዚህም ወደ ዓለም በሚመጣበት ጊዜ ሥጋን አለበስከኝ እንጂ መሥዋዕትን ቍርባንን አልወደድክም አለ።	፭
፮	መሥዋዕተ ዘበእንተ ኃጢአት ኢሠመርከ ።	ስለ ኃጢአት የሚቀርበውን መሥዋዕት አልወደድክም ። ሚክ፡ ፮ ፯ ።	፮
፯	ውእተ ጊዜ እቤ ነየ መጻእኩ ፡ ውስተ ርእሰ መጽሐፍ ተጽሕፈ በእንቲአየ ፡ ከመ እግበር ፈቃደከ መከርኩ አምላኪየ ።	ያን ጊዜ እሺ በጀ ብዬ መጣሁ አምላኪየ ! ፈቃድህን አደርግ ዘንድ ወደድኩ ተብሎ ስለኔ በመጽሐፍ ራስ ተጽፏል ።	፯
፰	መልዕልቶ ይቤ መሥዋዕተ ወቍርባነ ኢፈቀድኩ ዘበእንት ኃጢአት ኢሠመርኩ ዘይሠውዑ በሕገ ኦሪት ብሂሎ ።	ከፍ ብሎም ስለ ኃጢአት በኦሪቱ የሚሠዉትን መሥዋዕቱን ቍርባኑን አልወደድኩም ብሎ ተናገረ ።	፰
፱	ወእምዝ ይቤ ነየ መጻእኩ ከመ እግበር ፈቃደከ አምላኪየ ወዝ ቃል ይነሥት ቀዳማየ ከመ ያቅም ደኃራየ ።	ከዚህ በኋላ አምላኪየ ሆይ ! ፈቃድህን አደርግ ዘንድ እነሆ መጣሁ አለ ፡ ይህ ቃል የኋላኛውን ያፀና ዘንድ የፊተኛውን ያፈርሳል ።	፱
፲	ከመ ንትቀደስ በሥምረቱ በቍርባነ ሥጋሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዘኮነ በምዕር ።	በፈቃዱ አንድ ጊዜ በቀረበው በኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋው ቍርባንነት እንከብር ዘንድ ። ፩ ጴጥ፡ ፪ ፳፬።	፲
፲፩	ወኵሉ ሊቀ ካህናት ይቀውም ኵሎ አሚረ ወይሠውዕ ኪያሃ ከመ መሥዋዕተ እንተ ለግሙራ ኢትክል እንጽሖ ኃጢአት ።	የካህናት አለቃ ሁሉ ዘወትር ቁሞ ያገለግል ነበር ፈጽሞ ኃጢአት ማስተሥረይ የማይቻላትን ያቺን ይዞ መሥዋዕት ይሠዋ ነበር ። ቍ፡ ፩ ፯ - ፲፩ ።	፲፩
፲፪	ወውእቱሰ ምዕረ ሦዐ መሥዋዕተ እንተ ለዝሉፉ በእንተ ኃጢአትነ ወነበረ በየማነ እግዚአብሔር ።	እሱ ግን ስለ ኃጢአታችን ዘላለም የምትኖር መሥዋዕትን አንድ ጊዜ ሠውቶ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ ። ቍ፡ ፲ ፲፬፤ ምዕ፡ ፩ ፲፫ ።	፲፪
፲፫	ወይጸንሕ እንከ እስከ ይገብኡ ጸላእቱ ታሕተ መከየደ እገሪሁ ።	እንግዲህ ጠላቶቹ ከእግሩ በታች እስኪገቡ ድረስ ይጠብቃል ። መዝ፡ ፻፲ ፩ ።	፲፫
፲፬	እሐተ መሥዋዕተ ገብረ እንተ ለግሙራ ለእለ ይትቄደሱ ።	ለሚከብሩም ሰዎች ለዘወትር የምትሆን አንዲት መሥዋዕት ሠዋ ። ቍ፡ ፲፪፤ ምዕ፡ ፱ ፳፮ ።	፲፬
፲፭	ወሰማዕትነ መንፈስ ቅዱስ ።	መንፈስ ቅዱስም ምስክራችን ነው ።	፲፭
፲፮	እምድኅረ ይቤ ዛቲ ሥርዓት እንተ እሠርዕ ሎሙ እምድኅረ እማንቱ መዋዕል ይቤ እግዚአብሔር ፡ እወዲሕግየ ውስተ ልበሙ ወእጽሕፎ ውስተ ሕሊናሆሙ ።	ከነዚያ ቀኖች በኋላ የምሠራላቸው ሥርዓት ይህቺናት ካለ በኋላ፡እግዚአብሔር ሕጌን በልባቸው አሳድራለሁ በሕሊናቸውም እጽፈዋለሁ ብሏልና ።	፲፮
፲፯	ወኢይዜክር እንከ ኃጢአቶሙ ወአበሳሆሙ ።	እንግዲህ ኃጢአታቸውን በደላቸውን አላስብባቸውም ።	፲፯
፲፰	ወእምከመሰ ይትኀደግ ከመዝ አልቦ እንከ መሥዋዕት በእንተ ኃጢአት ።	አንድ ጊዜ በተሠዋው የሚሠረይ ከሆነስ እንግዲህ ስለ ኃጢአት መሥዋዕት የለም ። ኢሳ፡ ፵፫ ፳፭ ።	፲፰
፲፱	ብነ አኀዊነ ሞገስ ውስተ በአትነ ቤተ መቅደስ በደሙ ለኢየሱስ ።	ወንድሞቻችን ! የኢየሱስን ደም ይዘን ወደ ቤተ መቅደስ በምንገባበት ጊዜ ባለሟልነት አለን ። ፪ ጴጥ፡ ፩ ፲፩ ።	፲፱
፳	እስመ ሐደሰ ለነ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት ግብተ በመንጦላዕተ ሥጋሁ ።	ሥጋውን መጋረጃ አድርጎ የሕይወትንና የጽድቅን መንገድ ፈጽሞ አድሶልናልና ። ዮሐ፡ ፪ ፳፩ ።	፳
፳፩	ካህን ዐቢይ ለቤተ እግዚአብሔር ።	ለቤተ እግዚአብሔር ታላቁ ካህን እሱ ነው ።	፳፩
፳፪	ንቅረብ እንከ በልበ ጽድቅ ወበሃይማኖት ፍጹም ምእመን እንዘ ንጹሕ ልብነ ወንጹሓን ንሕነ እምግባረ እከይ ፡ ወሕፁብ ሥጋነ በማይ ንጹሕ ።	እንግዲህ ልባችንን ንጹሕ አድርገን ሰውነታችንን አንጽተን እኛም በጥሩ ወኃ ታጥበን በእውነተኛ ልብና ፈጽሞ በታመነ ሃይማኖት ሁነን እንቅረብ ።	፳፪
፳፫	ናፅንዕ እንከ አሚነ ወተስፋነ ዘእንበለ ነውር እስመ ጻድቅ ዘአሰፈወነ ።	እንግዲህ ተስፋ የሰጠን እሱ የታመነ ነውና ፡ ያለ ጥርጥር ተስፋችንንና ሃይማኖታችንን እናፅና ።	፳፫

፳፬ ወንትቀነው ምስለ ቢጽነ በተፋቅሮ ወበምግባረ ሠናይ ።
፳፭ ወኢንኅድግ ማኅበረነ ዘከመ ይለምዱ ካልአን ዳእሙ ንትጋሠፅ እስመ ንሬኢ ዘከመ ትቀርብ ዕለት ።

፳፮ ወለእመ በግብር ንኤብስ እምድኅረ አእመርናሃ ለጽድቅ አልቦ እንከ መሥዋዕት በእንተ ኃጢአት ።
፳፯ አላ ጽኑሕ ግሩም ደይን ወእሳት ዘቅንአት ዘይበልዖሙ ለከሓድያን ።
፳፰ ወለእመበ ዘስሕተ እምኦሪተ ሙሴ እምከመ ክልኤቱ ወእመ አኮ ሠለስቱ ሰማዕት ዘለፍዎ ይመውትኒ ወኢይምሕርዎ ።
፳፱ እፎ እንከ ፈድፋደ ይደልዎ ይትኴነን ዘተክዕዎ ለወልደ እግዚአብሔር ወአርኰሰ ደመ ሥርዓት ዘቦቱ ተቀደሰ ከመ ደመ ኵሉ ሰብእ ወዘጸአለ መንፈሰ ጸጋሁ ።
፴ ነአምሮ ለዘይቤ አነ እትቤቀል ወአነ እትፈደይ ይቤ እግዚአብሔር፤ ወካዕበ ይቤ እስመ ይኴንን እግዚአብሔር ሕዝበ ።
፴፩ ወጥቀ ግሩም ወዲቅ ውስተ እደ እግዚአብሔር ሕያው ።
፴፪ ተዘከሩ መዋዕለ ዘቀዲሙ ዘእመ አጥመቁክሙ ዘከመ ተዐገሥክሙ ብዙኀ ሕማመ ።
፴፫ ወተጽእልክሙ ወሣቀዩክሙ ወተሣለቁ ላዕሌክሙ ወበዘተሳተፍክምዎሙ ምስለ እለ ከመዝ ኮኑ ።

፴፬ ወኀበርክሙ ሕማመ ምስሌየ በመዋቅሕትየ ወበተበርብሮ ንዋይክሙ በትፍሥሕት ዘተወከፍክሙ፤ እስመ ተአምሩ ከመ ብክሙ ንዋይ ዘይኄይስ ዘይነብር ለዓለም በሰማያት ።
፴፭ ኢትግድፉ እንከ ሞገሰክሙ እንተ ባቲ ትረክቡ ብዙኀ ዕሤተክሙ ዐቢየ ።
፴፮ ወባሕቱ ትዕግሥተ ትፈቅዱ ከመ ገቢረክሙ ፈቃደ እግዚአብሔር ትርከቡ ተስፋክሙ ።
፴፯ እስመ ዓዲ ኅዳጥ መዋዕል ወይበጽሕ ዘይመጽእ ወኢይጐነዲ ።
፴፰ ወጻድቅሰ በአሚን የሐዩ ወእመሰ ተመይጠ ኢትሠምሮ ነፍስየ ።
፴፱ ንሕነሰ ኢይደልወነ ንትመየጥ ድኅሬነ ለሕርትምና ዘእንበለ ለሃይማኖት እንተ ይእቲ ሕይወተ ነፍስነ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩፤

ክፍል ፲ወ፪፡ ዘከመ ኢይደሉ ቀቢጸ ተስፋ ።

፩ ሃይማኖትሰ ጥይቅት ይእቲ ለዘይሴፈዋ፤ ሀለወ እለ ተአመኑ ተሰፊዎሙ ንዋየ ዘኢያስተርኢ ።
፪ ዘበእንቲአሁ ሰማዕተ ኮኑ ሊቃውንት በሃይማኖት ።

ከባልንጀራችንም ጋር በፍቅርና በበጎ ምግባር እንወዳደር ። ዮሐ፡ ፲፫ ፴፬ ። ፳፬
ሌሎች እንደሚያደርጉትም አንድነታችንን አንተው እንመክር እንጂ፤ ዕለቲቱ እየቀረበች እንደምትሄድ እናውቃለንና ። ፩ ተሰሎ፡ ፭ ፪ - ፬ ። ፳፭
ጽድቅን ካወቅናት በኋላ ተጋፍተን ብንበድል እንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት የሚሠዋ መሥዋዕት የለም። ፳፮
ግሩም ደይን ከሐዲዎችን የሚያቃጥላቸው ለአምላክነቱ ቀንቶ የሚያመጣው እሳት ይጠብቀናል እንጂ ። ፳፯
ከሙሴ ሕግ ወጥቶ የበደለ ቢኖር ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ከመሰከሩበት ይሞታል እንጂ አይምሩትም ነበር ። ዘኍል፡ ፲፭ ፴፡ ዘዳግ፡ ፲፯ ፯ ። ፳፰
እንግዲህ ከእግዚአብሔር ልጅ ጋር ቃል ኪዳን ገብቶ እንደ ሰው ሁሉ ደም አድርጎ የከበረበትን የኪዳን ደም ያረከሰ የተቀበለውን መንፈስ ቅዱስን የሰደበማ እጅግ ሊፈረድበት እንዴት አይገባ? ዮሐ፡ ፲፫ ፲፰ ። ፳፱
እግዚአብሔር እኔ እበቀላለሁ እኔ ብድሩን እከፍላለሁ አለ የሚለውን ቃል እናውቃለን ዳግመኛም እግዚአብሔር በወገኖቹ ይፈርዳልክን! ብሏል ። ፴
ከሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ እጅግ ጭንቅ ነው ። ፴፩
በጠመቋችሁ ጊዜ የነበራችሁበትን የቀደመውን ዘመን አስቡ፤ ብዙ መከራ ታግሣችሁ እንደ ነበረ ። ፴፪
ተሰድባችሁ መከራ አፅንተዉባችሁ ዘብተዉባችሁ እንደ ነበረ በዚህም መንገድ እንዲህ ካሉት ጋር ተባብራችሁ ነበር ። ፴፫
በእሥራቴና ደስ ብሏችሁ በተቀበላችሁት በገንዘባችሁ መዘረፍ ከኔ ጋር በመከራ አንድ ሁናችኋል በሰማያት ለዘለዓለም የሚኖር ከዚህ የሚበልጥ ገንዘብ እንዳላችሁ ታውቃላችሁና። ማቴ ፮ ፳፤ ሉቃ ፲፪ ፴፫። ፴፬
ፍጹም ዋጋችሁን የምታገኙበት ሃይማኖታችሁን አትጣሉ ። ምዕ፡ ፲፩ ፳፮ ። ፴፭
ነገር ግን እግዚአብሔር የሚወደውን ሠርታችሁ ተስፋችሁን ታገኙ ዘንድ ትዕግሥት ያሻችኋል ። ፴፮
ገና ጥቂት ቀን አለና የሚመጣውም ይደርሳል አይዘገይም ። ኢሳ፡ ፳፮ ፳፡ እንባ፡ ፪ ፫ - ፬ ። ፴፯
ጻድቅምኮ በሃይማኖት ይድናል ወደ ክሕደት ቢመለስ ግን ልቡናዬ አትወደውም ። እንባ፡ ፪ ፬ ። ፴፰
እኛስ ለጥፋት ወደ ኋላችን ልንመለስ አይገባንም የነፍሳችን ሕይወት በምትሆን ሃይማኖት ፀንቶ መኖር ይገባናል እንጂ ። ኢሳ፡ ፳፰ ፲፮ ። ፴፱

ምዕራፍ ፲፩ ።

ክፍል ፲፪፡ ተስፋ መቍረጥ ስለማይገባ ።

ሃይማኖትስ ተስፋ ለሚያደርጋት የተረዳች ናት የማይታየውን ገንዘብ ተስፋ አድርገው ያመኑ አሉ። ፩
ስለርሱ ሊቃውንት አምነው መከራ የተቀበሉለት። ፪

፳፻፱፰ ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ፡፡

፫ ነአምር ከመ ተፈጥረ ዓለም በቃለ እግዚአብሔር
ወአስተርአየ ዘኢያስተርኢ ምንትኒ ዘኮነ እምኀበ
ኢ.ሀሎ ፡፡
፬ በተአምኖ ኀየሰ መሥዋዕተ አቤል እምዘ ቃየል
ዘአብአ ለእግዚአብሔር ወበእንቲአሁ ሰማዕተ ኮኖ
ከመ ጻድቅ ውእቱ ወሰማዕቱ እግዚአብሔር በተወ
ክፎ መሥዋዕቱ ፣ ወበእንቲአሁ መዊቶ ዓዲ ተናገረ፡፡

፭ በተአምኖ ፈለሰ ሄኖክ ከመ ኢይርአዮ ለሞት ወኢ
ተረክበ እስመ ከበቶ እግዚአብሔር ፣ ወዘእንበለ ያፍ
ልሶ ሰማዕተ ኮኖ ከመ አሥመሮ ለእግዚአብሔር ፡፡
፮ ወዘእንበለ ተአምኖስ ኢይትከሀል ያሥምርዎ ለእግ
ዚአብሔር ፣ ወርቱዕሰ ይትአመን ይቅድም ዘይበ
ውእ ኀበ እግዚአብሔር ወያእምር ከመ ሀሎ ዘይዔ
ሥዮሙ ለእለ የኀሥሥዎ ፡፡
፯ በተአምኖ አመ ነገርዎ ለኖኅ በእንተ ዘኢያስተርኢ
ግብር ዘኀቡእ ፈርሀ ወገብረ ንፍቀ ታቦት በዘያድኅን
ቤቶ አመ ተኰነነ ዓለም ወኮነ ወራሲሃ ለጽድቀ
ሃይማኖት ፡፡
፰ በተአምኖ ሰምዐ ዘተሰምየ አብርሃም ወተአዘዘ
ይሑር ብሔረ ኀበ ሀለዎ ይንሣእ ርስቶ ፣ ወሖረ
እንዘ ኢየአምር ኀበ ይበጽሕ ፡፡
፱ በተአምኖ ፈለሰ ወነበረ ብሔረ ዘአሰፈዎ ከመ ነኪር
በሐይመታት ምስለ ይስሐቅ ወያዕቆብ እለ እሙንቱ
ይወርስዋ ለተስፋሁ ፡፡
፲ እስመ ኮኑ ይጸንሑ ሀገረ እንተ ባቲ መሠረት እንተ
ኬንያሃ ወገባሪሃ እግዚአብሔር ፡፡
፲፩ በተአምኖ ይእቲኒ ሣራ ረከበት ኀይለ ታውዕእ ዘርአ
እንዘ መካን ይእቲ በዘረስአት እስመ ተአመነቶ ከመ
ጻድቅ ዘአሰፈዋ ፡፡
፲፪ እንዘ ክልኤሆሙ ከመ በድን ነፍስቶሙ ከመ ይኩን
ብዝኆሙ ከመ ከከበ ሰማይ ወከመ ኖጻ ባሕር ዘኢ
ይትኌለቍ ፡፡
፲፫ እሉ ኵሎሙ እንዘ ይትአመኑ ሞቱ ወኢረከቡ ተስ
ፋሆሙ ወባሕቱ እምርኁቅሰ ርእይዋ ወተአምኅዋ፡
ወአእመሩ ከመ ነግድ ወፈላሲ እሙንቱ ዲበ ምድር ፡፡
፲፬ ወእለ ከመዝ ይብሉ በእንቲአሆሙ ያሬእዩ ነገረ
ከመ ሀገሮሙ የኀሥሡ ፡፡
፲፭ ወሶበሰ ይፈቅዱ ሀገረ እንተ እምኔሃ ወፅኡ እምተ
ክሀሎሙ ይግብኡ ኀቤሃ ፡፡
፲፮ ወይእዜሰ ተሀውቀ ከመ እንተ ትኄይስ ሀገረ እንተ
በሰማያት ኮኑ ይሴፈዉ ፣ ወበእንተዝ ኢየኀፍር እግ

ወደ ዕብራውያን ሰዎች ፡፡

ዓለም በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠረ ምንም የማ ፫
ይታየው የነበረ የሆነውም ፍጥረት ከለመኖር ወደመ
ኖር መጥቶ እንደታየ እናውቃለን ፡፡ መዝ፡ ፴፫ ፮ ፡፡
ቃየል ከቀረበው መሥዋዕት ይልቅ አቤል በሃይማ ፬
ኖት ለእግዚአብሔር ያቀረበው መሥዋዕት ተሻለ፡
ስለ እሱም ደግ እንደሆነ መሰከረለት ፡ መሥዋዕቱ
ንም በመቀበሉ ምስክሩ እግዚአብሔር ነው ፣ ደግ
እንደሆነም ከሞተ በኋላ ተናገረ ፡፡ ዘፍ ፬ ፬ ፡፡
ሄኖክ ሞትን እንዳያየው በሃይማኖት ዐረገ ለሞት ፭
አልተገኘም እግዚአብሔር ሠውሮታልና ሳያሳርገ
ውም እግዚአብሔርን እንዳገለገለው መሰከረለት ፡፡
ያለ ሃይማኖትስ እግዚአብሔርን ማገልገል አይቻልም ፮
ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው አስቀድሞ ሊያ
ምን ይገባል ለሚሹትም የሚሰጣቸው ዋጋ እንዳለው
ሊያውቅ ይገባዋል ፡፡ ኤር፣ ፳ ፫፤ ሮሜ ፲፬ ፳፫ ፡፡
ኖኅም ተሠውሮ የማይታየውን ነገር በነገሩት ጊዜ ፯
አምኖ ፈራ ዓለምም በተቀጣ ጊዜ ቤተ ሰቡን ያድን
ዘንድ ክፍል ያላት መርከብ ሠራ አምኖ ለሚገኘ
ውም ጽድቅ ወራሽ ሆነ ፡፡ ዘፍጥ፡ ፯ ፰ ፡፡
አብርሃም የተባለው ሰው አምኖ እሺ በጀ አለ ርስ ፰
ቱን ይወርስ ዘንድ ወዳለበት አገርም እንዲሄድ ታዘዘ
ወዴት እንደሚደርስም ሳያውቅ ሄደ ፡፡ ዘፍ፣ ፲፪ ፩-፬፡፡
በሃይማኖትም ከሀገሩ ወጥቶ ተስፋ በሰጠው ሀገር ፱
ተስፋውን ከሚወርሷት ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር
እንደ መጻተኛ ሆኖ በድንኳን ኖረ ፡፡ ዘፍ ፲፪ ፯ ፡፡
መሠረት ያላትን ሠሪዋ ብልሀተኛዋ እግዚአብሔር ፲
የሆነ ሀገርን ደጅ ይጠኑ ነበርና ፡፡ ኢሳ፣ ፴፫ ፳ ፡፡
እሷ ሣራም መካን ሳለች ባረጀችበት ወራት ዘር ታስ ፲፩
ገኝ ዘንድ በሃይማኖት ኃይል አገኘች ተስፋ የሰጣት
እውነተኛ እንደሆነ አምናዋለችና ፡፡ ዘፍ፡ ፳፩ ፪ ፡፡
ሁለቱም ሰውነታቸው እንደ በድን ሆኖ ሳለ ብዛታ ፲፪
ቸው እንዳማይቈጠር እንደ ሰማይ ከከብና እንደ ባሕ
ር አሸዋ ይሆን ዘንድ ፡፡ ሮሜ ፬ ፲፱ ፡፡
እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ ተስፋቸውን ግን አላገ ፲፫
ኙም ርቀው አዩዋት እጅ ነሷት እንጂ ፣ በምድር ላይ
እነሱ እንግዳና መጻተኛ እንደሆኑ ዐወቁ ፡፡
እንዲህ የሚሉም አገራቸውን እንደሚሹ ያሳያሉ ፣ ፲፬

የወጡባትንስ ሀገር ቢሹ ኖሮ ወደ እሷ ሊመለሱ ፲፭
በተቻላቸው ነበር ፡፡
አሁን ግን በሰማያት ያለችውን የምትበልጠውን ፲፮
ሀገር ተስፋ ያደርጉ እንደነበር ታወቀ ስለዚህም እግ

	ዚአብሔር ከመ ይትበሀል አምላኮሙ እስመ አስተ ዳለወ ሎሙ ሀገረ እንተ ተሰፈወ ።	ዚአብሔር አምላካቸው ይባል ዘንድ አያፍርም፤ ተስፋ ያደረጉትን ሀገር አዘጋጅቶላቸዋልና ።	
፲፯	በተአምኖ ወሰዶ አብርሃም ለይስሐቅ ወልዱ ከመ ይሡዖ አመ አመከሮ ።	አብርሃም በተፈታተነውም ጊዜ ልጁ ይስሐቅን ይሠዋው ዘንድ በሃይማኖት ወሰደው ። ዘፍ፤ ፳፪ ፪-፲ ።	፲፯
፲፰	ወአብአ ዘአሐዱ ሎቱ ዘበእንቲአሁ አሰፈዎ ወይ ቤሎ እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ ።	ስለ እርሱ ከይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል ብሎ ተስፋ ያናገረለት አንድ ልጁን ለመሥዋዕትነት አቀረበው ።	፲፰
፲፱	ተአሚኖ ከመ ይክል እግዚአብሔር አንሥአቶ እሙ ታን፤ ወበእንተዝ ከነ ሎቱ ተዝካረ ውእቱ ዘተውህበ።	እግዚአብሔር ከሙታን እንዲያስነሣለት አምኖ ስለ ዚህ ሰጠው እርሱ መታሰቢያ ሆነለት ። ሮሜ ፬ ፲፯።	፲፱
፳	በተአምኖ በዘይከውን ባረኮሙ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወለዔሳው በእንተ ዘሀለዎሙ ይርከቡ ።	ይስሐቅ ኋላ ያገኙት ዘንድ ስላላቸው የሚሆነውን አምኖ ያዕቆብንና ኤሳውን ባረካቸው ። ዘፍ ፳፯ ፳፰ ።	፳
፳፩	በተአምኖ አመ ይመውት ያዕቆብ ባረኮሙ ለደቂቀ ዮሴፍ ለለአሐዱ ወሰገደ ውስተ ከተማ በትሩ ።	ያዕቆብም በሚሞትበት ጊዜ የዮሴፍን ልጆች እያን ዳንዱ ባረካቸው በበትሩም ጫፍ ሰገደ፤ ዘፍ፤ ፵፰ ፲፭።	፳፩
፳፪	በተአምኖ አመ ይመውት ዮሴፍ ተዘከረ በእንተ ፀአቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ወአዘዘ በእንተ አዕፅምቲሁ ።	ዮሴፍም በሚሞትበት ጊዜ የእስራኤል ሰዎች ከግ ብጽ የመውጣታቸውን ነገር አስቦ ዐፅሙን ይዘችሁ ውጡ ብሎ በሃይማኖት አዘዘ ። ዘፍ፤ ፶ ፳፬ - ፳፭ ።	፳፪
፳፫	በተአምኖ ተወሊዶ ሙሴ ኀብእዎ ሠለስተ አውራኀ በቤተ አበዊሁ እስመ ርእይዎ ከመ ሠናይ ውእቱ ሕፃን ወኢፈርሁ ትእዛዘ ንጉሥ ።	ሙሴ በተወለደ ጊዜ በሃይማኖት ሦስት ወር በአባቱ ቤት ሸሸጉት ፤ ሕፃኑ መልካም እንደሆነ አይተዉታ ልና የንጉሥንም ትእዛዝ አልፈሩም ። ዘፀ፤ ፩ ፳፪ ።	፳፫
፳፬	በተአምኖ ልሂቆ ሙሴ ክሕደ ከመ ኢይበልዎ ወልደ ወለተ ፈርዖን ።	ሙሴም በሃይማኖት ባደገ ጊዜ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይሉት ክደ ። ዘፀ፤ ፲ ፲፪ ።	፳፬
፳፭	ወአብደረ ይሕምም ምስለ ሕዝበ እግዚአብሔር እም ይደለው ለሰዓት ወይኩኖ ኃጢአተ ።	ላንድ ሰዓት ደስ ብሎት ኃጢአት ከሚሆነው ይልቅ፤ ከእግዚአብሔር ወገኖች ጋር መከራ መቀበልን ወደደ ።	፳፭
፳፮	እስመ አእመረ ከመ የዐቢ ትዕይርተ መስቀሉ ለክር ስቶስ እምኵሉ መዛግብቲሆሙ ለግብጽ ።	የክርስቶስ የመስቀሉ ተግዳሮት ከግብጽ ሀብት ሁሉ እንደሚበልጥ አውቆአልና ። ዘፀ፤ ፬ ፳፪ ።	፳፮
፳፯	በተአምኖ ኀደረ ብሔረ ግብጽ ኢፈሪሆ መዓተ ንጉሥ እስመ አብደረ ይፍርሆ ለዘኢያስተርኢ እም ዘይሬኢ ጸኒሖ ዕሜቶ ።	በሃይማኖት የንጉሥን ቍጣ ሳይፈራ ከግብጽ አገር ኖረ ዋጋውን ተስፋ አድርጎ፤ ከሚታየው ይልቅ የማይ ታየውን ሊፈራ ወዷልና ። ዘፀ፤ ፲ ፲፩ - ፲፰ ።	፳፯
፳፰	በተአምኖ ገብረ ፍሥሐ ወነዘኀ ደመ ከመ ኢያጥ ፍእ ሎሙ በኵሮሙ ብድብድ ።	በሃይማኖት በጉን ሠውቶ ቸነፈር በኵራቸውን እን ዳያጠፋ ደምን ረጨ ። ዘፀአ፤ ፲፪ ፲፪ - ፲፰ ።	፳፰
፳፱	በተአምኖ ዐደውዋ ለባሕረ ኤርትራ ከመ ዘውስተ ምድር ይቡስ ወከዊኖሙ መከራ ለግብጽ ተሠጢሞሙ ።	በሃይማኖት እንደ ደረቅ ምድር ሆናላቸው የኤርት ራን ባሕር ተሻገሯት ፤ ለግብጻውያን ግን ተሰጥመው ሊቀሩ መከራ ሆነችባቸው ። ዘፀ፤ ፲፬ ፳፪ ።	፳፱
፴	በተአምኖ ወድቀ ዓረፋቲሃ ለኢያሪኮ አመ የዐው ድዋ ሰቡዐ ዕለተ ።	በሃይማኖት ሰባት ቀን በዞሯት ጊዜ ኢያሪኮ ቅጽ ርዋ ወደቀ ። ኢያ፤ ፮ ፳ ።	፴
፴፩	በተአምኖ ረአብኒ ዘማ ኢተሐጕለት ምስለ ዐላው ያን እስመ ተወክፈቶሙ ለሰብአ ዐይን ወኀብአቶሙ በሰላም ።	ዘማይቱ ረአብም በሃይማኖት ከከሐዲዎች ጋር አልጠ ፋችም ጕበኞችን ተቀብላ በፍቅር ሠውራቸዋለችና ።	፴፩
፴፪	ወምንተ እንከ እብል እስመ ኀፁር ዕለትየ ከመ እዜ ኑክሙ በእንተ እለ ጌዴዎን ፤ ወባርቅ ፤ ወዮፍታሔ ፤ ወሰምሶን ፤ ወዳዊት ፤ ወሳሙኤል ወበዕዳንሂ ነቢያት ።	እንግዲህ ምን እላለሁ ፤ የጌዴዎንን፤ የባርቅን፤ የዮፍታ ሔን ፤ የሰምሶንን ፤ የዳዊትን ፤ የሳሙኤልን ፤ የሌሎ ችንም ነቢያት ነገር ልነግራችሁ ቀን ያጥርብኛልና ። መሳ፤ ፮ ፲፩ ፤ መሳ፤ ፬ ፮፤ ፲፭ ፳ ።	፴፪
፴፫	እለ በተአምኖ ተጋደሉ ወሞፁ ነገሥተ ወአድምዑ ፍናዊሆሙ ፤ ተገብሩ ጽድቀ ወረከቡ ተስፋሆሙ ወፈ ፀሙ አፈ አናብስት ።	በሃይማኖት የተጋደሉትን ነገሥታትን ድል የነሡትን ዋጋቸውን ያገኙትን ትሩፋት የሠሩትን ተስፋቸውን ያገኙትን የአንበሶችን አፍ የዘጉትን ። ዳን፤ ፮ ፳፪ ።	፴፫

፴፬ ወአጥፍኡ ኀይለ እሳት ወድኅኑ እምአፈ ኵናት ወፀንዑ በሕማሞሙ ወኀየሉ በውስተ ፀብእ ወሰደዱ ተዓይኒ ፀር ።

፴፭ ወነሥአ አንስት ምዉታኒሆን አሕይዎሙ ከመ ዘትንሣኤ ወቦ እለ ሞቱሂ ተኰኒኖሙ እስመ ኢፈቀዱ ድኅነ ከመ ይርከቡ ሕይወተ እንተ ትኄይስ ።

፴፮ ወቦ እለሂ ቀሠፍዎሙ ወተሣለቁ ላዕሌሆሙ ወሐመ ይዎሙ ወሞቅሕዎሙ ።

፴፯ ወቦ እለ ወሰርዎሙ በሞሰርት ወወገርዎሙ ወቀተ ልዎሙ በአፈ መጥባሕት ፣ ወዔሉ በሠቅ ወበሐሜ ለት ወበዘብድወ ጠሊ ፣ ተጸነሱ ተመንደቡ ሐሙ ርኅቡ ፀምኡ ።

፴፰ እሉ እሙንቱ ዘኢይደልዎሙ ዓለም ፣ ወዔሉ ውስተ ገዳም ወውስተ አድባር ወበዓታት ወግበበ ምድር ።

፴፱ ወኵሎሙ ሰማዕተ ኮኑ በሃይማኖት ወኢያድምዑ ዘአሰፈዎሙ ።

፵ እስመ አቅደመ እግዚአብሔር ርእየ በእንቲአነ እንተ ትኄይስ ከመ ኢይሠለጡ ዘእንበሌነ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ፤

ክፍል ፲ወ፫ ፣ በእንተ ትዕግሥቱ ለክርስቶስ

፩ ወበእንተ ዝንቱ ንሕነሂ እለ ብነ እሙንቱ ሰማዕት ኵሎሙ ዘየዐውዱነ ከመ ደመና ንግድፍ እምላዕ ሌነ ኵሎ ክበደ ወሁከተ ኃጢአት ወንሩፅ በትዕግ ሥት ኀበ ዘጽኑሕ ለነ ተስፋነ ዘሃይማኖት ።

፪ ወንትልዎ ለፍጹም መልአክነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተ ዐገሠ ኀፍረተ መስቀል አናኅሲዮ በእንተ ፍሥሓሁ ዘጽኑሕ ሎቱ ወመነና ለኀፍረት ፣ ወነበረ በየማነ መን በረ እግዚአብሔር ።

፫ ሐልይዎ እስኩ ለዘከመዝ ተዐገሠ እምኃጥኣን ወተ ናገርዎ በበይናቲክሙ ከመ ኢትሥራሕ ነፍስክሙ ወኢትድክም ።

፬ እስመ ዓዲክሙ ኢፀናዕክሙ እስከ ለደም ትበጽሑ ተጋደልዋ ለኃጢአት ወእበይዋ ወአብድርዋ ለትም ህርተ ተስፋክሙ ።

፭ እስመ ከመ ውሉድ ይብለክሙ ወልድየ ኢታስተጽ ሕብ ተግሣፀ እግዚአብሔር ወኢትትገኃሥ እምኔሁ ሶበ ይዘልፈከ እመ ገሠፀከ ።

፮ እስመ ዘአፍቀረ እግዚአብሔር ይጌሥፅ ወይቀሥ ፍዎ ለኵሉ ውሉድ ዘይትፌቀድ ።

፯ ለተግሣጽክሙ ተዐገሡ እስመ ከመ ውሉዱ ያፈቅረክ ሙ እግዚአብሔር፣ መኑ ውሉድ ዘኢይጌሥፆ አቡሁ።

፰ ወእመሰ ኢገሠፁክሙ እንደበረ እንትሙ ወኢኮን ክሙ ውሉደ ወዐረይክሙ ኵልክሙ ።

፱ ወእመሰ አበዊነ እለ ወለዱነ በሥጋ ይጌሥፁነ ወነኀ

ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።

ዋዕየ እሳት ያጠፉትን ፣ ከጦር ስለት የዳኑትን ፣ በመ ፴፬
ከራቸው የፀኑትን በሰልፍ ጊዜ የበረቱትን፣ የጠላቶ
ቻቸውን ጭፍራ ያሳደዱትን ነገር እንዳልነግራችሁ
ቀን ያጥረኛል ።
ሴቶችም እንደ ትንሣኤ ቀን ሕያዋን ሁነዉላቸው ፴፭
ሙታኖቻቸውን ወሰዱ፤ ይሙት በቃ ተፈርዶባቸው
የሞቱም አሉ፣ የምትበልጠውን ሕይወት ያገኙ ዘንድ
ከመከራው እንዲድኑ አልወደዱምና ።
የገረፏቸው የዘበቱባቸው አሥረው ያጋዙዋቸውም ፴፮
አሉ ። ኤርም ፣ ፳ ፪ ።
በመጋዝ የሰነጠቋቸው በድንጋይ የደበደቧቸው ፴፯
በሰይፍ ስለት የገደሉዋቸው አሉ ፣ ማቅ የተልባ እግር
የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ ተጨነቁ ተቸገሩ መከራ
ተቀበሉ ተራቡ ተጠሙ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፶፱ ።
ዓለም የማይገባቸው እነዚህ ናቸው ፣ ዱር ለዱር ፴፰
ተራራ ለተራራ ዋሻ ለዋሻ ፍርኩታ ለፍርኩታ ዞሩ ።
ሁሉም አምነው መከራ ተቀበሉ ፣ የሰጣቸው ተስፋ ፴፱
ግን አላገኙም ።
እግዚአብሔር ስለኛ አስቀድሞ በይኗልና የምትበ ፵
ልጠውን ያለኛ እንዳይወርሱ ። ምዕ፡ ፲፪ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፲፫ ፣ ስለ ክርስቶስ ትዕግሥት።

ስለዚህም እንደ ደመና የሚከቡን እነዚህ ሁሉ ምስ ፩
ክሮች ያሉን እኛ የኃጢአትን ትብትብና ሸክም
አውርደን እንጣል ፣ ሃይማኖት ወደሚያስገኝልን ወደ
ሚጠብቀልን ተስፋችን በትዕግሥት እንገሥግሥ ።
ስለሚጠብቀው ደስታውን ንቆ አቃሎ በመስቀል የደ ፪
ረሰበትን ውርደት የታገሠውን ኀፍረትን የናቃትን
በአብ ዙፋን ቀኝ የተቀመጠው አለቃችን ኢየሱስ
ክርስቶስን እንምሰለው ። ፊልጵ፡ ፪ ፰ ።
እንግዲህ ከኃጥአን መከራ ታግሦ የተቀበለውን እሱ ፫
ን እስኪ አስቡት እርስ በርሳችሁም ተወያዩት ሰውነ
ታችሁም ፈጽማ እንዳትደክም ። ሉቃ፡ ፪ ፴፬ ።
ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ለመድረስ ገና አልፀናች ፬
ሁምና ኃጢአትን ተዋጓት እንቢ በሏት ተስፋችሁን
የምታገኙበትን ትምህርት ውደዷት። ምዕ፣ ፲ ፴፫ ።
ልጆቼ እንደ መሆናችሁ ልጄ! የእግዚአብሔርን ተግ ፭
ሣፅ አታማርር በገሠፀህም ጊዜ ቢዘልፍህ ከእሱ አት
ራቅ ይላችኋልና ። ምዕ፣ ፫ ፲፩ - ፲፪ ።
እግዚአብሔር የሚወደውን ይገሥፃልና ፣ የሚወደደ ፮
ውን ልጅ ሁሉ ይቀጡታል ። ራእ፣ ዮሐ፡ ፫ ፲፱ ።
መከራችሁን ታገሡ፣ እግዚአብሔር ልጆቹ እንደ መሆ ፯
ናችሁ ይወዳችኋልና አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማነው።
ከልቀጧችሁማ በዕዶች ናችሁ ልጆችም አይደላች ፰
ሁም ሁላችሁም ተከክላችኋል ፡ መዝ ፡ ፸፫ ፲፫-፲፭ ።
በሥጋ የወለዱን አባቶቻችን የሚቀጡን እኛም የም ፱

ፍሮሙ እሮ እንከ ፈድፋደ ንግነይ ወንትአዘዝ ለአበ
መንፈስነ ይደልወነ ወንሕየው ።

፲ ወእሙንቱሰ ለሥላጤ ለኅዳጥ መዋዕል ይጌሥፁነ
በከመ ፈቀዱ ፤ ወውእቱሰ ለእንተ ትኄይስ ለነ ከመ
ንርከብ ቅድሳቲሁ ።
፲፩ ኵሉ ተግሣፅ ኢይመስል ትፍሥሕተ ለጊዜሁ ዳእሙ
ኀዘን ውእቱ ፡ ወድኅረሰ ትፈሪ ሰላመ ለእለ ተገሥፁ
ወተፀሥዮሙ ጽድቀ ።
፲፪ ወበእንተዝ አርትዑ እደ ፅውስተ ወእግረ ፅቡሰተ ።

፲፫ ወግበሩ መንኰራኵረ ርቱዐ ለእገሪክሙ ከመ ይሕ
የው ሕንከሰ ልብክሙ ወኢትትዓቀፉ ።
፲፬ ወሩፁ ኀበ ሰላም ምስለ ኵሉ ወኢትኅድጉ ቅድሳቲ
ክሙ ወዘእንበሌሁሰ አልቦ ዘይሬእዮ ለእግዚአብሔር።

፲፭ አስተሐይጹ አልቦ ዘያሰትት ጸጋ እግዚአብሔር ወአ
ልቦ ዘይትረከብ ሥርው መሪር እንተ ታሠርፅ
ሕማመ እንተ ታስሕቶሙ ወታረኵሶሙ ለብዙኃን ።

፲፮ አልቦ ዘይከውን ዘማዌ ወርኩሰ ከመ ዔሳው ዘሤጠ
ብኵርናሁ ለአሐዱ መብልዕ ።

፲፯ ተአምሩ ከመ ድኅሬሃ ፈቀደ ይረስ በረከተ ወአው
ፅእዎ እስመ ተስእኖ ወኀጥአ ፍኖተ በዘይኔስሕ ወኀ
ሠሣ እንዘ ይበኪ ።

፲፰ እስመ ኢመጻእክሙ ኀበ እሳት ዘያስተርኢ ዘይነድድ
ወጽልመት ግፍትዕት ወቆባር ወበውሎ ወጣቃ ።

፲፱ ወድምፀ መጥቅዕ ወቃለ ነገር ዘሰምዑ እሙንቱ
ወኢፈቀዱ ዳግመ ይትናገሮሙ ።

፳ እስመ ስእንዎ አጽምኦቶ ለዘተናገሮሙ ፤ ወእመኒ
እንስሳ ቀርበ ለውእቱ ደብር ይዌግርዎ ።

፳፩ ወዝንቱ ኵሉ በእንተ ውእቱ ግሩም ዘአስተርአዮሙ
ወሙሴኒ ይቤ ርዑድ ወድንጉፅ አነ ።
፳፪ ወአንትሙሰ በጻሕክሙ ኀበ ጽዮን ሀገረ እግዚአብ
ሔር ሕያው ኢየሩሳሌም እንተ በሰማያት ወኀበ
አእላፍ መላእክት ፍሡሓን ።

፳፫ ወማኅበረ በኵር እለ ጽሑፍ አስማቲሆሙ በሰማ
ያት ወኀበ እግዚአብሔር መኰንነ ኵሉ ወኀበ መን
ፈስ ጻድቃን ፍጹማን ።

፳፬ ወኀበ ኢየሱስ ኅሩይ ወመርሐ ለሐዳስ ሥርዓት ወለ

ናፍራቸው ከሆነ እንግዲያ በሕይወት እንደምንኖር
ለመንፈሳዊ አባታችን በበለጠ ልንታዘዝ ልንገዛ
እንደምን አይገባን ? ዘኍል፥ ፲፮ ፳፪ - ፳፯ ።
እነሱ ለጥቂት ዘመን ግዳጅ ለመፈጸም እንደ ወደዱ ፲
ይቀጡናል እሱ ግን ክብሩን እንወርስ ዘንድ እኛን
ለምትጠቅም ክብር ይገሥፀናል ። ፩ ጴጥ ፩ ፲፭ - ፲፯።
ተግሣፅ ሁሉ ለጊዜው ያሳዝናል እንጂ ደስ አያሰ ፲፩
ኝም ፤ በኋላ ግን ለተመከሩ ሰላም ታፈራላቸዋለች
ጽድቅንም ትሰጣቸዋለች ። ኢሳ፥ ፶፯ ፲፭ ።
ስለዚህ የሰለለችውን እጅና ያነከሰችውን እግር ፲፪
አቅኑ ። ኢሳ፥ ፴፭ ፫ ።
የልቡናችሁ አንከሳነት እንዲድንና እንዳትጠራጠሩ ፲፫
ለእግራችሁ የቀና መንኰራኵርን አድርጉ ።
ከሁሉ ጋር ወደ ሰላም ገሥግሡ ንጽሕናችሁንም አት ፲፬
ተዉ ያለሱ ግን እግዚአብሔርን የሚያየው የለም ።
መዝ ፴፬ ፲፭ ፤ ሮሜ ፲፪ ፲፰ ፤ ፪ ጢሞ ፪ ፳፪ ።
አስተውሉ የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚያቃልል አይ ፲፭
ኑር መከራን የምታመጣ ብዙዎቹን የምታስታቸ
ውና የምታረክሳቸው የመራር ሥር ሆኖ የሚገኝ
አይኑር ። ዘዳግ ፳፱ ፲፰ ።
ላንድ ጊዜ መብል ብሎ ብኵርናውን እንደ ሸጠ ፲፮
እንደ ዔሳው ሴሰኛና ርኩሽ የሚሆን አይኑር ። ዘፍጥ ፤
፳፭ ፴፫ - ፴፬ ።
ኋላ ግን በረከትን ሊወርስ እንደ ወደደና እንዳ ፲፯
ወጡት ታውቃላችሁ ፤ መመለስ ተስኖታልና የሚመ
ለስበትንም መንገድ አጥቶአልና እያለቀሰም ፈለ
ጋት ። ዘፍጥ ፳፯ ፴፩ - ፴፪ ።
የሚነድ እሳት ወደሚታይበት ወደ ድቅድቅ ጨለማ ፲፰
ወደ ጭጋግ ወደ ጥቅል ነፋስ የሚዳሠሥ ወደሚመ
ስል ጨለማ አልመጣችሁምና ። ዘፀአ ፲፱ ፲፪ - ፲፬ ።
የነጋሪት ድምፅ ወደ ተሰማበት እነዚያም የነገሩን ፲፱
ድምፅ ሰምተው ዳግመኛ ሊነግራቸው ያልወደዱት
ድምፅ ወደ ተሰማበት ። ዘፀአ ፳ ፲፰ - ፲፱ ።
የተናገራቸውን ሊሰሙት አልተቻላቸውምና እንስ ፳
ሳም ያንን ተራራ ከቀረበው ይወግሩት ነበር ። ዘፀአ
፲፱ ፲፪ - ፲፫ ።
ይህ ሁሉ ስለ ታያቸው ግሩም ነገር! ነው ሙሴም እኔ ፳፩
ፈርቻለሁ ደንግጫለሁ ብሏል ። ዘዳግ ፱ ፲፱ ።
እናንተ ግን የሕያው እግዚአብሔር አገር ወደም ፳፪
ትሆን ወደ ጽዮን ደስ ብሏቸው የሚኖሩ አእላፍ
መላእክት ወደ አሉበት ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም
ደርሳችኋል ። መዝ ፹፰ ፲፰ ። ዳን ፯ ፲ ።
ስማቸው በሰማያት የተጻፈ ማኅበረ በኵር ወዳሉ ፳፫
በት ፤ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ወዳለበት ፤ በፍጹ
ማን ጻድቃን አድሮ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ ወዳለ
በት ደርሳችኋል ። ሉቃ ፲ ፳ ፤ ራእ ዮሐ ፲፱ ፲፩ ።
ለሐዲስ ሥርዓትና በመናገር ከአቤል ደም የሚበልጥ ፳፬

ንዝኀተ ደም ነባቢ ዘይኄይስ ተናግሮ እምዘ አቤል፣ ዑቁ እንከ ኢትአበይዎ ለዘተናገረክሙ እምሰማይ ።

ደምን ለመርጨት መሬ የሆነው አስታራቂ ኢየሱስ ወደ አለበት ደርሳችኋል ፤ እንግዲህ ከሰማይ ወርዶ የተናገራችሁን እንቢ እንዳትሉት ዕወቁ ። ም ፱ ፲፭ ።

፳፭ ሰበ እሙንቱ ኢድኅኑ እስመ አበይዎ ለዘአስተርአዮሙ በደብር እፎ እንከ ፈድፋደ ንሕነ ለእመ ሚጥነ ገጸነ እምኔሁ ለዘመጽአ እምሰማያት ።

እነሱ በደብረ ሲና የተገለጠላቸውን እንቢ ስላሉት ካልዳኑ እኛማ ከሰማያት ከመጣ ከእሱ ፊታችንን ከመለስን እንዴት እጅግ አይፈረድብን? ። ም ፪ ፪-፲። ፳፭

፳፮ ወአድለቅለቃ ለምድር ቃሉ ይእተ አሚረ ወይእዜኒ ነገረ ወይቤ ዓዲ ምዕረ አነ አድለቀልቃ ለምድር ወአኮ ለምድር ባሕቲታ ዓዲ ለሰማይኒ ።

ያን ጊዜ ቃሉ ምድርን አናውጧታል አሁንም እኔ ምድርን እንደገና አናውጣታለሁ የማናውጣትም ምድርን ብቻ አይደለም ሰማይንም ነው እንጂ ብሎ ተናግሯል ። ሐጌ ፪ ፯ ። ፳፮

፳፯ ወዘይቤ ዓዲ ምዕረ ያሬኢ ከመ ያፈልስ ወያኀልፍ ለዘያንቀለቅል እስመ ፍጡራን እሙንቱ ከመ ይንበር ዘኢያንቀለቅል ።

ዳግመኛም አንድ ጊዜ ማለቱ የሚናወጠውን እንደ ሚያሳልፈው ያሳያል ፍጡራን ናቸውና የማይናወጠው ፀንቶ ይኖር ዘንድ ። መዝ ፲፪ ፳፯ ። ፳፯

፳፰ ወበእንተዝ ንነሥእ ንሕነ መንግሥተ ዘኢያንቀለቅል ወብነ ጸጋሁ እንተ በእንቲአሁ ንሠውዕ ለእግዚአብሔር፣ ወናሠምሮ በጸሎት ወበስኢል ወበፍርሃት ወበረዓድ ።

ስለዚህም እኛ የማይናወጥ መንግሥትን እናገኛለን ስለ እሱ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የምናቀርብበት ጸጋው አለን፣ በጸሎትና በምልጃ በፍርሃት በረዓድ ሆነን ደስ እናሰኘዋለን ። ዳን ፪ ፵፬ ። ፯ ፲፬ ። ፳፰

፳፱ እስመ እምላክነ እሳት በላዒ ውእቱ ።

ፈጣሪያችን የሚያቃጥል እሳት ነውና ። ዘዳ ፬ ፳፬ ። ፳፱

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፬ ፤ በእንተ ተወክፎ ነግድ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

ክፍል ፲፬ ፤ እንግዳ ስለ መቀበል ።

፩ ወሀልዉ በተፋቅሮ ምስለ቎ ቢጽክሙ ።

ከወንድሞቻችሁ ጋር በፍቅር ፀንታችሁ ኑሩ ። ሮሜ ፲፪ ፲ ። ፪ ጴጥ ፩ ፯ ። ፩

፪ ወኢትርስዑ ተቀብሎ ነግድ እስመ በእንቲአሁ በ እለ ከፈሉሙ ከመ ይትቀበሉ ነግደ መላእክተ እንዘ ኢየአምሩ ።

እንግዳ መቀበልን አትርሱ እንግዳ መቀበልን ስለ ወደዱ ሳያውቁ የመላእክትን እንግድነት ይቀበሉ ዘንድ ያደላቸው አሉና ። ሮሜ ፲፪ ፫ ። ፪

፫ ተዘከሩ ሙቁሓነ ዘከመ ተሞቃሕክሙ ምስሌሆሙ ወእለ ተሣቀዩ ከመ ዘሀለውክሙ በሥጋክሙ ።

እብራችኋቸው እንደ ታሠራችሁ አድርጋችሁ እሥረኞችን አስቡ፣ መከራ የሚቀበሉትንም ከነሱ ጋር በሥጋችሁ እንዳላችሁ ሁናችሁ ። ማቴ፡ ፳፭ ፴፮ ። ፫

፬ ክቡር አውስቦ በኵሉ ወለምስካቦሙኒ አልቦቱ ስእበት፣ ለዘማውያንሰ ወለእለ ያረኵሱ ሥጋሆሙ ይኴንኖሙ እግዚአብሔር ።

መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር ነው ለመኝታቸውም ርኵሰት የለውም አመንዝሮችንና አካላቸውን የሚ ያረክሱትን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል ። ፬

፭ ወእንዘ ኢታፈቅሩ ንዋየ ሀልዉ ወበሐቱ የአክለ ክሙ ዘብክሙ፣ እስመ ውእቱ ይቤ ኢየኀድገከ ወኢይትሄየየከ ።

ያላችሁ ይበቃችኋል እንጂ ገንዘብን አትውደዱ አልጥልህም ቸል አልልህም ብሏልና ። ፭

፮ ወይእዜኒ ተአሚነነ ንበል እግዚአብሔር ይረድአኒ ወኢይፈርሀ እንሰ እመሒያው ምንተ ይሬስየኒ ።

አሁንም አምነን "እግዚአብሔር ይረዳኛል ሰው ምን ያደርገኛል አልፈራም„ እንበል ። መዝ ፺፯ ፭፥፪፲፰ ፮። ፮

፯ ተዘከሩ መኳንንቲክሙ ዘነገሩክሙ ቃለ እግዚአብ ሔር ወእንዘ ትሬእዩ ሠናየ ግእዘሙ ተመሰሉ በሃ ይማኖቶሙ ።

የእግዚአብሔርን ቃል የነገሯችሁ መምህራኖቻች ሁን አስቡ፣ በጎ ግብራቸውንም አይታችሁ በሃይማ ኖት ምሰሏቸው ። ፩ ቆሮ፣ ፬ ፲፮ ። ፯

፰ እስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ዘትማልም ወዮም ወከመ ውእቱ እስከ ለዓለም ።

ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት የነበረ ዛሬም ያለ ወደፊ ትም ለዘለዓለም የሚኖር ነውና ። ፩ ቆሮ፣ ፫ ፲፩ ። ፰

፱ ኢታምጽኡ ካልአ ነኪረ ትምህርተ እስመ ይኄይስ ጸጋሁ ያስተፍሥሕ ልበክሙ ወአኮ በመባልዕት ዘኢ ይበቍዖሙ ለእለ ያንሶሰዉ ቦቱ ።

ሌላ ልዩ ትምህርት አታምጡ ጸጋው ልባችሁን ደስ ቢያሰኛችሁ ይሻላልና ደስ ማሰኘቱም የሚኖሩበትን ሰዎች በማይረባቸው መብል መጠጥ አይደለም ። ፱

፲ ወብነ ምሥዋዕ ዘኢይከውኖሙ ይብልዑ እምኔሁ እለ የሐርምዋ ለደብተራ ።

ደብተራ ኦሪትን ሲያገለግሉ የነበሩ ካህናት ሊበሉ ለት የማይገባቸው መሥዋዕት አለን? ። ምዕ ፰ ፬-፭። ፲

፲፩ እስመ ዘይሠውዑ እንስሳ ደመ ያበውእ ሊቀ ካህናት
ውስተ ቅድስተ ቅዱሳን በእንተ ኃጢአት ወያውዕ
ይዎ ሥጋሁ በአፍአ እምትዕይንት ።
፲፪ ወበእንተዝ ኢየሱስኒ ከመ ይቀድሶሙ ለሕዝብ
በደሙ በአፍአ እምትዕይንት ተቀትለ ።
፲፫ ወይእዜኒ ንፃእ ኀቤሁ አፍአ እምትዕይንት እንዘ ንፀ
ውር ትዕይርቶ ።
፲፬ ዝአኮ ብነ ዝየ ሀገር ዘይነብር ፡ አላ እንተ ትመጽእ
መንግሥተ ንኅሥሥ ።
፲፭ በኑ እንከ ኢይከውነነ ናብእ መሥዋዕተ ስብሐት
በኵሉ ጊዜ ለእግዚአብሔር ፍሬ ከናፍሪነ ከመ ንእ
መን በስሙ ።
፲፮ ወኢትርስዑ ምሒረ ነዳያን ወተሳትፎቶሙ ፡ እስመ
ዘከማሁ መሥዋዕት ይኤድዎ ለእግዚአብሔር ።

፲፯ ተአዘዙ ለመኳንንቲክሙ ወተኰነኑ ሎሙ እስመ
እሙንቱ ይተግሁ በእንተ ነፍስክሙ ከመ ዘይትሐ
ሰብዎሙ በቅድመ እግዚአብሔር በእንቲአክሙ ከመ
በፍሥሓ ይግበርዎ ለዝንቱ ወኢይንሀኩ ።
፲፰ ወዝንቱ ይደልወክሙ ከመ ትጸልዩ በእንቲአነ፡ ወን
ትአመን ከመ ታፈቅሩ ወትፈቅዱ ሠናየ ለኵሉ ።

፲፱ ወፈድፋደ ትግበሩ ዘንተ አስተበቍዐክሙ ከመ
ፍጡነ እብጻሕክሙ ።
፳ ወአምላከ ሰላም ዘአንሥኦ እምውታን ለሊቀ ኖሎተ
አባግዕ በደመ ሥርዓት ዘለዓለም ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፳፩ ያዕንዕክሙ ከመ ትግበሩ ፈቃዶ በኵሉ ምግባረ
ሠናይ እንዘ ውእቱ ይገብር ለክሙ ሥምረቶ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፪ አስተበቍዐክሙ አኅዊነ ተወከፉ ቃለ ትምህርት
ዘመሀርኩክሙ እስመ በኅፁር አዘዝኩክሙ ።

፳፫ ወአእምሩ ከመ ጢሞቴዎስ እኁነ ዘተፈነወ እምኀ
ቤነ ኀቤክሙ ወእመሰ አፍጠነ መጺአ እሬእየክሙ።
፳፬ አምኁ ኵሎ መኳንንቲክሙ ወኵሎ ቅዱሳነ አምኁ
ክሙ ኵሎሙ እለ በኢጣልያ ።

፳፭ ወጸጋሁ ለእግዚእነ ምስለ ኵልክሙ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብእ ዕብራውያን ፡ ወተፈ
ነወት በእደ ጢሞቴዎስ ወተጽሕፈት በኢጣልያ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

የሚሠዉት እንስሳ ነበርና ሊቀ ካህናቱ ኃጢአትን ፲፩
ለማስተሥረይ ደሙን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያገባል
ሥጋውንም ከከተማ በውጭ ያቃጥሉት ነበርና ።
ስለዚህ ኢየሱስም ወገኖችን በደሙ ይቀድሳቸው ፲፪
ዘንድ ከከተማ በውጭ ተገደለ ። ዮሐ፡ ፲፱ ፲፯ ።
አሁንም መስቀሉን ተሸክመን ከከተማ ውጭ ወደ ፲፫
እሱ እንውጣ ። ምዕ፡ ፲፩ ፳፮ ።
ከዚህ የሚኖር አገር የለንም፡ የምትመጣውን መንግ ፲፬
ሥት እንሻለን እንጂ ። ምዕ፡ ፲፩ ፲፡ ፲፪ ፳፪ ።
በውኑ በስሙ እናምን ዘንድ የአንደበታችን ፍሬ ፲፭
የሚሆን ሁሉ ጊዜ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥ
ዋዕት ልናቀርብ አይገባንምን ? ፩ ጴጥ፡ ፪ ፭ ።
ለድኾች መራራትን ከነሱ ጋር አንድ መሆንን አት ፲፮
ርሱ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ
ያሰኘዋልና ። ፊልጵ፡ ፬ ፲፰ ።
ለመምህሮቻችሁ ታዘዙ ተገዙላቸው እነሱ ስለ ነፍ ፲፯
ሳችሁ ተግተው ያስተምራሉና በእግዚአብሔር ፊት
ስለ እናንተ የሚተሳሰቧቸው እንደ መሆናቸው ይህ
ንም ደስ ብሎአቸው ያደርጉት ዘንድ እንዲያዝኑ ።
ይህም ስለኛ ትጸልዩ ይገባችኋል ዘንድ ለሁሉ መል ፲፰
ካም ነገርን ማድረግ እንደምትወዱና እንደምትሹ
እናምናለን ። ፪ ቆሮ፡ ፩ ፲፪ ።
ይልቁንም ይህን ታደርጉ ዘንድ እማልዳችኋለሁ ፲፱
ፈጥኜ እንድመጣላችሁ ።
ለዘላለም ፀንቶ በሚኖር የሥርዓት ደም የበጎች እረ ፳
ኞች አለቃ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን
ለይቶ ያስነሣው የሰላም አምላክ ። ኢሳ፡ ፵ ፲፩ ።
በበጎ ምግባር ሁሉ የሚወደውን እንድትሠሩ ያፅ ፳፩
ናችሁ ለዘለዓለም ክብር ምስጋና በሚገባው በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ደስ የሚያሰኘውን እሱ እየሠራላ
ችሁ ፡ አሜን ።
ወንድሞቻችን! ያስተማርኋችሁን የወንጌል ትምህ ፳፪
ርት ተቀበሉ ብዬ እማልዳችኋለሁ በጭሩ አዝዣች
ኋለሁና ።
ወንድማችን ጢሞቴዎስ ከእኛ ወደ እናንተ እንደ ፳፫
ተላከ ዕወቁ፡ ፈጥኖም ከመጣ አያችኋለሁ ።
መምህሮቻችሁን ሁሉ ቸር አላችሁ ? በሉ ፡ ቅዱሳ ፳፬
ንንም ሁሉ ፡ በኢጣልያ ያሉ ሁሉ ቸር አላችሁ ?
ብለዋችኋል ።
የጌታችን ጸጋው ከሁላችሁ ጋር ይሁን ፡ አሜን ። ፳፭

በኢጣልያ ተጽፋ በጢሞቴዎስ እጅ ወደ ዕብራውያን
ሰዎች የተላከች መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።